

Notulen van de openbare vergadering van de gemeenteraad, gehouden op 23 oktober 2003 om 19.30 uur in het gemeentehuis te Emmeloord.

Aanwezig zijn: de dames H. Binksmartens (VVD), W.R. Bouma (CDA), M.T.B. Droog-Smit (CDA), J. Faber-Sloothoor (PvdA/GroenLinks), A.J. Geluk-Geluk (VVD), H.J. Straatsma-Reuvers (PvdA/GroenLinks), J. Wondergem-Nieuwenhuizen (CDA) en de heren G.P. Dibbitts (P.U.), P.G. van Diepen (P.U.), P.J. van Domburg (P.U.), J.M. van der Est (PvdA/GroenLinks), W.C. Haagsma (P.U.), L.G.M. Hermus (CDA), G. Nentjes (ChristenUnie/SGP), T. Nijdam (PvdA/GroenLinks), P. Reijenga (CDA), H.F.A. Roefs (VVD), P.J. Sanderse (CDA), J. Schipper (CDA), T. Tuinenga (P.U.), J.J. van der Velde (CDA), P.M.S. Vermeulen (D66), L.G. Voorberg (ChristenUnie/SGP), C. Wagemaker (P.U.) en R.F. Wassink (ChristenUnie/SGP)

Voorzitter: W.L.F.C. ridder van Rappard, burgemeester

Wethouders: Mevrouw I. van Gaalen-van der Kooij (P.U.) en de heren A.H.T. van Meijel (CDA), J. Mulder (PvdA/GroenLinks) en J.A. Ritsema (P.U.)

Griffier: J.M. Even

Afwezig: De heren J.W. Bakker (PvdA/GroenLinks) en H.J.M. van Steen (P.U.)
mevrouw T. Bij de Vaate-de Jong (CDA) (wethouder)

I. Opening

De **voorzitter**: Ik open de vergadering en heet u allen hartelijk welkom. Er zijn berichten van verhindering ontvangen van wethouder Bij de Vaate, de heer Bakker en de heer Van Steen.

II. Vaststelling agenda

De **voorzitter**: Het punt van de rotonde zal van de agenda worden afgevoerd.

Zonder hoofdelijke stemming wordt de agenda gewijzigd vastgesteld.

III. Notulen van de vergadering van 25 september 2003

De heer **Wagemaker**: Mijnheer de Voorzitter. Op bladzijde 272 is sprake van de heer Wagenaar. Dat kan niet. Het was de heer Wagemaker.

Het wordt wat vervelend inmiddels, maar er staan nog steeds stipjes voor de eurobedragen. Dat is onbegrijpelijk in deze moderne tijd.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. Op pagina 282, derde alinea van onder, is vermeld "Het enige wat ik wil toevoegen is, dat ik voor de hoogleraar die ik heb verricht....". Dit moet zijn: ".....die ik heb geciteerd.....". De hoogleraar is de heer Ale.

Zonder hoofdelijke stemming worden de notulen van de vergadering van 25 september 2003 vastgesteld, rekening houdend met de wijzigingen.

IV. Ingekomen stukken

4. Een kopie van een schrijven van B. en W. d.d. 30 september 2003 aan de heer F.L.A. Bernds te Emmeloord inzake het verzoek tot het bouwen van twee woningen op het perceel Oude Espelerweg 2-4 te Emmeloord.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. Vooropgesteld, dat we blij zijn dat u meer argumenten in de brief heeft genoemd dan u in de vorige brief heeft gedaan. Daardoor is het duidelijker geworden. Er zijn ook planologische argumenten genoemd. We hebben daar een stap voorwaarts gezet. Het neemt niet weg, dat we het niet geheel eens zijn met de inhoud van uw argumenten. Ik kan erop ingaan door het op onderdelen aan te geven, maar – zoals u in het slot van de brief schrijft – als de heer Bernds iets wil, hij een expliciet kan indienen en dat laten beoordelen. Uiteindelijk is het zo, dat als de gemeenteraad er anders over zou denken, hij dit beargumenteerd kan aangeven. Op dit moment weten we niet precies wat de heer Bernds wil. We vermoeden wat hij wil.

U bent bang voor precedentwerking en heeft meer dingen genoemd. Het lijkt misschien goed om te zeggen dat als het de heer Berndsen menens is en hij wil het gesprek met een schone lei beginnen, dan zou het van de zijde van de gemeente ook kunnen. Daarna zou een en ander in alle rust kunnen worden voorgelegd aan de gemeenteraad, zodat we het in relatie tot de omgeving kunnen bekijken. Dat is de aangewezen weg. Uiteindelijk zal de gemeenteraad een uitspraak moeten doen. We kunnen dan ook kijken welke randvoorwaarden je daaraan stelt en hoe je het in de omgeving ziet. Er zit in uw brief een dubbel element. Enerzijds zegt u, dat het een solitair perceel is. Anderzijds zegt u dat het in relatie tot de omgeving staat. Vervolgens begrenst u de omgeving tot een bepaald deel, een kwadrant van wat er ligt. Wij blijven moeite houden met de argumentatie, ook al is die beter dan in eerdere instantie. Wij willen de behandeling tegemoet zien, als de heer Berndsen ermee verder wil gaan.

De heer **Wagemaker**: Mijnheer de Voorzitter. Wij steunen het voorstel van de ChristenUnie/SGP.

Wethouder de heer **Mulder**: Mijnheer de Voorzitter. Het college heeft er niet zo veel aan toe te voegen. De argumentatie, onderbouwing en visie van het college ten aanzien van dit onderwerp zijn in de raadscommissie uitvoerig gewisseld. Mevrouw Bij de Vaate heeft daar met u het collegestandpunt besproken. Daarbij zijn de argumenten van de ChristenUnie/SGP ingebracht. U wijst er terecht op, dat het college zich realiseert dat hij niet bevoegd is vrijstelling te verlenen omtrent artikel 19 lid 1 WRO. Dat is een bevoegdheid van de raad. U weet hoe wij erover denken en waarom we er zo over denken. Als de heer Berndsen gebruik wil maken van de mogelijkheid, die hij heeft, dan wachten wij het af. We zullen dit op correcte wijze aan u voorleggen.

Zonder hoofdelijke stemming wordt over de ingekomen stukken besloten zoals is voorgesteld.

V. Mededelingen

Er zijn geen mededelingen.

VI. Spreekrecht

Er wordt geen gebruik gemaakt van het spreekrecht.

VII. Vragenuur

Er wordt geen gebruik gemaakt van het vragenuur.

VIII. Agendapunten

1. Benoeming griffier

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Dit voorstel is aangekondigd als een hamerstuk, maar het leek ons niet verstandig dit onderwerp als hamerstuk te laten passeren. Ik sta hier, zo is mij ingefluisterd, namens de hele raad. Ik doe dit met veel plezier.

De heer Even heeft de afgelopen periode als kwartiermakend griffier ons de weg in dualismeland gewezen. Een heel belangrijke activiteit. Regelmatig kwam hij op voor de eigenstandige positie van de raad, op zijn eigen aimabele wijze. De introductie van een specifiek op de raad gerichte nieuwsbrief is een prima initiatief gebleken. Met de communicatie zit het dus ook wel goed. Kortom, drie belangrijke elementen die er onzes inziens toe hebben geleid, dat het seniorenconvent het voorstel doet, zoals het nu voor u ligt. Wij stellen voor om de heer Even even te benoemen, totdat de volgende raad zich weer even over Even kan buigen. Ik neem aan, dat de hele raad dit voorstel van harte steunt.

Gelijk de raad in de griffie over een bescheiden apparaat beschikt, dient onzes inziens de griffier ook over een eigen bescheiden apparaat te beschikken. Het meest passende attribuut leek ons een potlood. Een griffier moet kunnen griffen, hij moet kunnen krassen, krassen op onze ziel. Namens de raad wil ik hem een attribuut overhandigen, waarvan wij aannemen dat het regelmatig op de plek aanwezig zal zijn. Misschien stimuleert het onze voorzitter de hamer weer eens uit de kast te halen. Wij hebben het, gezien de tijd, niet helemaal kunnen afwerken. De naam van ieder raadslid hoort op het attribuut te staan. We hebben een begin gemaakt. Ik wil het straks laten circuleren. Hierbij wil ik het attribuut aanbieden. De heer Reijenga zal het voorzien van iets luchtigers en fleurigers (overhandigt puntenslijper en bloemen).

De **griffier**: De voorzitter fluisterde me al even in: je kunt niet alles regisseren. Het blijkt opnieuw. Ik had voorgesteld dit voorstel als hamerstuk te laten doorgaan. Het is overigens een uitstekend instrument dat u mij heeft gegeven. Mijn eerste baas had een uitstekend geheugen. Hij zei toch: Jos, schrijf veel op, want het slechtste potlood is beter dan het beste geheugen. Ik dank u hartelijk voor het vertrouwen.

De **voorzitter**: Dit brengt me ertoe mij te realiseren, dat we de griffier feestelijk binnenhalen, maar dat we geen afscheid hebben genomen van de secretaris als fungerend griffier. We moeten bekijken hoe we dat organiseren. We moeten natuurlijk een verdelende rechtvaardigheid in het leven houden.

Bij acclamatie wordt de heer J. Even benoemd tot griffier.

2. Verordeningen ex. art. 212, 213 en 213a

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

3. Huisvesting praktijkschool de Rotonde

Dit voorstel is van de agenda afgevoerd.

4. Sloop vrijkomende schoollocatie "De Es" aan de Espelerlaan te Emmeloord

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

5. Vaststelling paraplubestemmingsplan "Landelijk gebied, aanvulling van de voorschriften andere bouwwerken"

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

6. Beleidsverslag 2002/beleidsplan 2004 Sociale Zaken

Mevrouw **Straatsma**: Mijnheer de Voorzitter. In de commissie hebben we uitvoerig gesproken over het beleidsverslag 2002. We willen nu meer aandacht besteden aan het beleidsplan 2004.

In 1963, bij de invoering van de Bijstandswet, zei de KVP-minister Marga Klompé: "Ik wil een wet maken waarop iedere burger een beroep kan doen, met opgeheven hoofd en waardoor hij niet in een atmosfeer wordt geplaatst, die in strijd zal zijn met zijn vrijheid en waardigheid van zijn menselijk persoon."

De per 1 januari 2004 in te voeren Wet werk en bijstand drukt een groot stempel op het toekomstige beleid. De doelstelling van de Wet werk en bijstand is: meer werk en minder regels. Dat willen we allemaal. Meer mensen aan een baan helpen en een betere armoedebestrijding. Dat is ook wat de fractie van de PvdA/GroenLinks wil. Met de invoering van de Wet werk en bijstand leken de historische woorden van Marga Klompé wel vergeten. In het beleidsverslag van 2004 staat met betrekking tot deze onderwerpen een aantal belangrijke doelstellingen, namelijk het ontwikkelen van een nieuw gemeentelijk minimabeleid binnen de mogelijkheden van de Wet werk en bijstand en het opstellen van beleidsregels voor de uitvoering van de bijzondere bijstand binnen deze wet.

De PvdA/GroenLinks-fractie is van mening, dat de komst van de Wet werk en bijstand niets kan en mag veranderen aan ons lokaal sociaal beleid. Jarenlang hebben we geknokt voor een goed minimabeleid. Het wordt nu met een streep van tafel geveegd. Wij vinden dat het huidige minimabeleid moet worden ingepast in de Wet werk en bijstand. Er moet maatwerk worden geleverd. Dit kan beperkingen geven, maar ook kansen. Mensen moeten worden gestimuleerd om aan de samenleving en de arbeidsmarkt deel te nemen, economische zelfstandigheid en maatschappelijke participatie moeten worden bevorderd, bijvoorbeeld middels het praktisch ondersteunen door een computer, verstrekt binnen de normen van de Wet werk en bijstand. Ook een kans dus, via maatwerk aangeleverd.

De uitvoering van de bijstand, inclusief de bijzondere bijstand, moet doeltreffend en doelmatig zijn. Voor met name de bijzondere bijstand moeten duidelijke kaders worden gesteld. Een duidelijk kader is voor ons, dat de minima lokaal er niet nog verder op achteruit gaan.

Voor sommige groepen binnen onze gemeente kan het socialer, beter. Wij willen de afdeling Sociale Zaken niet laten verworden tot een gevoelloos boekhoudbureau, maar haar maximaal uitrusten voor een sociale uitvoering van deze moeilijke wet.

In ons verkiezingsprogramma van 2002 is het duidelijk verwoord: Sociaal en ruimhartig blijven werken; gaan voor een goed stelsel van lokale sociale voorzieningen.

De PvdA/GroenLinks-fractie gaat akkoord met de vaststelling van het beleidsverslag en het beleidsplan 2004 van Sociale Zaken.

De heer **Wassink**: Mijnheer de Voorzitter. De fractie van de ChristenUnie/SGP wil over dit onderwerp drie zaken benadrukken.

Het beleidsverslag 2002 en het beleidsplan 2004 geven een uitvoerig en helder overzicht van de activiteiten die worden uitgevoerd of zullen worden uitgevoerd door de afdeling Sociale Zaken. Het is een goed leesbaar verslag en plan. Hiermee wordt inzicht gegeven in een ingewikkelde materie. Een en ander is een goed voorbeeld voor andere schrijvers van beleidsdocumenten.

In het document bespeuren wij een positieve grondhouding inzake de Wet werk en bijstand. Er wordt gesproken in termen als kansen en individueel maatwerk. Wij vinden dat een betere grondhouding, dan vanuit een mopperige, negatieve grondhouding, die vanuit bepaalde delen van de maatschappij tot ons komt. Alsof het alleen maar slecht is met betrekking tot de voorgestelde wijzigingen in de sociale zekerheid.

We zeggen daarmee niet dat het allemaal geweldig is, maar we kijken vanuit de positieve grondhouding, die we in het stuk waarnemen.

Even een zijsprong naar de vorige spreekster. Geleerden houden ons voor dat je noodzakelijke verbeteringen in de sociale zekerheid moet doorvoeren in een tijd van hoogconjunctuur. We hebben de laatste jaren een periode van hoogconjunctuur achter de rug. Als ik goed ben geïnformeerd is het een periode geweest waarin de paarse kabinetten in ons land aan het roer stonden. In die periode van hoogconjunctuur heeft men het niet aangedurfd in te grijpen in de sociale zekerheid om een en ander op een andere, blijvend betaalbare, manier in te richten. Het gaat naar mijn mening niet aan nu grote woorden te gebruiken in de richting van het huidige kabinet, dat wel de verantwoordelijkheid neemt en maatregelen treft. Het is bekend dat de fracties van ChristenUnie en SGP geen zitting hebben in het kabinet, al hadden we dit graag anders gezien. We horen daarom ook niet kabinetsvoorstellen te verdedigen, maar we willen er wel met een positieve grondhouding naar kijken.

Terug naar het beleidsverslag en –plan. Mijn laatste opmerking daarover betreft bijlage I, de doelstellingen over 2004. Deze overzichtslijst van 28 punten is een verzameling van "gewoon zo doorgaan"punten, actiepunten en daartussen ook doelstellingen.

De fractie van de ChristenUnie/SGP stelt voor om in het beleidsplan – bij leven en welzijn – 2005, in de eerste bijlage alleen doelstellingen te formuleren en indien nodig een apart actiepuntenlijstje.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. Ik kan me aansluiten bij wat eerder is gezegd over het goed leesbare rapport en de kwaliteit van de stukken. Het rapport verschaft veel helderheid over een moeilijke materie. Het is echter niet goed dual hanteerbaar. Er zijn weinig concreet meetbare punten opgenomen, ook heel weinig duidelijke kaders, zoals we die als raad zouden moeten vaststellen.

Het is ook een dure uitvoering; het is de vraag of dat nodig is. Het gaat niet om het uiterlijk, maar om de inhoud.

Met de invoering van de Wet werk en bijstand per 1 januari 2004 zal het onderwerp, dat in het verslag en het beleidsplan veelvuldig is genoemd, bijna maandelijks op de agenda staan. We krijgen te maken met een verbetering. Er komt een einde aan de gijzeling van de mensen in de armoede. Er komt een einde aan de armoedeval. Ik ben het zeker niet eens met mevrouw Straatsma. Het is een kans voor vele mensen om uit die situatie te komen. We moeten hen daarbij helpen.

We moeten nu geen voorschot nemen op de later te houden discussie door nu al bepaalde uitspraken te doen. We moeten de discussie integraal kunnen voeren en moeten deze nu niet verstoren. We zullen straks met elkaar de verantwoordelijkheid moeten nemen om moeilijke en vaak impopulaire maatregelen te nemen. Tot nu toe is gebleken dat wat voor de buitenwereld sociaal voelend leek, asociaal uitviel. Een voorschot nemen op de latere discussie heeft u in het beleidsplan 2004 gedeeltelijk gedaan. Het gaat dan met name om het stukje minimabeleid, de kwijtschelding. Ook kwijtschelding is categoriale bijstand. In de commissie heb ik hiernaar gevraagd, maar daarop geen antwoord gekregen. Ik heb het zelf nagegaan. In punt 2.1.1.2 van het verslag staat ook dat het categoriale bijstand is. We kunnen er niet zo maar mee verder gaan. We moeten er een punt achter zetten en bekijken op welke wijze we dit kunnen meenemen in de bijzondere bijstand. We kunnen de kwijtschelding niet ongewijzigd voortzetten. Daarmee schiet u het hele plan om de armoedeval te bestrijden een beetje lek.

Misschien is het leuk te dichten als we met elkaar besluiten dit punt naar de later te voeren discussie te schuiven. We mogen niet langer een eigen inkomensbeleid voeren door deze extra uitvoering toe te kennen aan groepen. We moeten de solidariteitsheffing meenemen in de totale discussie over de Wet werk en bijstand. Het is een vraag aan de andere fracties of zij het hiermee eens zijn, zodat we er straks integraal over kunnen discussiëren als we het over het minimabeleid en de bijzondere bijstand hebben.

Het tweede punt gaat over het bedrijfsverzamelgebouw, waar om te beginnen CWI en Sociale Zaken worden gehuisvest. Er is een plan van aanpak. Het college kent dit, maar wij als raad kennen het niet. We weten niet hoe ver het gaat en welke toekomstbeelden daarin worden geschetst. U kunt er enthousiast aan werken, maar zo lang wij niet weten hoe ver het strekt, kunnen we er niet mee akkoord gaan. Dus ook nu niet.

Ten derde, een aantal ambities, zoals verwoord in het beleidsplan 2004, kan behoorlijk worden aangescherpt. Dit geldt met name voor de punten 1 en 4, als het gaat om hergesprekken. U stelt dat maximaal 10% opnieuw moet worden gedaan. Dat zou minder mogen worden.

Het zijn enkele punten waarvan wij vinden, dat ze in het beleidsplan niet goed uit de verf komen. Voor het overige gaan we akkoord met het plan. Als u een positief antwoord kunt geven, dat u deze punten eruit haalt, dan kunnen we akkoord gaan.

De heer **Sanderse**: Mijnheer de Voorzitter. De CDA-fractie maakt het college nogmaals een compliment voor het beleidsverslag en met name voor het beleidsplan 2004. De nieuwe Wet werk en bijstand heeft voor onze gemeente grote consequenties. Een bezuiniging van ongeveer EUR 400.000,00 is geen sinecure, zeker niet in een periode van zwaar weer, waarbij steeds meer mensen een beroep doen op een uitkering. Toch houdt de nieuwe wet ook een uitdaging in, omdat hierin meer de nadruk komt te liggen op het recht op werk als op het recht op een uitkering. Wij vinden dat een positieve insteek en hopen dat het college hieraan met verve gestalte wil geven. Wij wachten voorstellen hieromtrent met belangstelling af. We zullen deze nog nader bespreken, zeker ook de vijf verordeningen die komen.

De CDA-fractie wil benadrukken, dat mensen die echt van een uitkering moeten rondkomen nu en in de toekomst en niet meer kunnen werken zo veel mogelijk worden ontzien. Wij zijn positief over dit voorstel.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. In ons betoog in de commissie is een aantal vragen beantwoord en hebben wij een standpunt ingenomen. Ik zal niet alles herhalen. Een en ander is wat ons betreft aardig uitgediscussieerd. Ik wil in vogelvlucht nog drie items noemen:

- De onduidelijkheid omtrent de Wet werk en bijstand is nog groot. Het zal een krachttoer worden om de nieuwe wet uit te voeren. Overigens een wet, die volgens mij onder Paars II in de steigers is gezet. De nieuwe wet vergt intensief overleg tussen betrokkenen en de organisatie. De vast te stellen verordeningen moeten naar onze mening de maat van Noordoostpolder hebben – dus afstemmen op de situatie ter plekke – om de overgang zonder grote gevolgen voor de klanten, die een en ander echt nodig hebben, te doen plaatsvinden.

- De coördinatie tussen het onderwijs, het maatschappelijk werk, Sociale Zaken en de gemeentelijke kredietbank is een belangrijk punt bij de schuldenproblematiek, toegespitst op de jongeren. Wie heeft op dit punt de regie? Naar onze mening is dit een taak van Sociale Zaken. Uit de discussie in de commissie kwamen we tot een andere conclusie.

- Wij zijn benieuwd naar uw voorstel met betrekking tot de sollicitatieplicht. We nemen aan, dat dit terugkomt bij de vaststelling van de verordening.

D66 gaat akkoord met uw voorstel. Ik verwijs naar onze inbreng in de commissie.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Mijnheer de Voorzitter. Allereerst bedankt voor de complimenten. Ik zal deze doorgeven aan de afdeling Sociale Zaken.

Er is een aantal algemene opmerkingen gemaakt. Vooraf wil ik zeggen, dat het mij deugd doet dat nu veel meer wordt gesproken in termen van kansen in plaats van bedreigingen. We kunnen heel lang morren of het allemaal zo moet. De wet is aangenomen. Het is dan verstandiger om ook de kansen te benutten. Er is een aantal kansen genoemd. We zullen ons concentreren om samen tot een goede invulling te komen, met alle randvoorwaarden, zoals die door de rijksoverheid zijn aangegeven, ook in financiële zin.

Gesproken is over doelstellingen en actiepunten. Het plan voor 2004 is in de zomer geschreven. Het moet worden besproken met de Cliëntenraad en moet ook intern worden bekeken. Op dat moment was nog veel minder duidelijk over de Wet werk en bijstand. Een aantal zaken is opgeschreven. Inmiddels weten we in welke richting de politieke besluitvorming heeft plaatsgevonden.

Binnen de ruimte, die nu duidelijker is, moeten we tot invulling komen.

Ik ga ervan uit, dat we volgend jaar voor 2005 een concreter plan kunnen maken, zodat we concreter over de voornemens voor 2005 kunnen spreken. Dit jaar lukt het niet.

Mevrouw Geluk noemt de meetbaarheid. Dat is een van de problemen, omdat we nog tot invulling moeten komen. Het einde van de armoedeval is genoemd. Ik weet niet of dat helemaal het geval zal zijn. Dit zal ook afhangen van de invulling. Daarover zullen we nog spreken.

De kwijtschelding. U heeft in de begroting kunnen lezen, dat in nogal wat gevallen is uitgegaan van de oude situatie. In de komende discussie moeten we bekijken hoe we dit invullen. Begrotingstechnisch moest er iets mee gebeuren.

Mevrouw **Geluk**: Begrijp ik het goed, dat – zoals u het heeft geformuleerd – de kwijtschelding niet automatisch wordt voortgezet?

Wethouder de heer **Van Meijel**: Als het onder de categoriale bijstand valt, dan kunnen we de kwijtschelding niet doorzetten. In principe is het uitgangspunt dit door te zetten. Er is nog discussie over de vraag wat is categoriaal en wat is individueel. Bij de invulling moeten we als gemeente Noordoostpolder duidelijkheid scheppen. We zien dan wel hoe het uiteindelijk zal zijn. Op niet alle onderdelen is helder waar individueel ophoudt en waar categoriaal begint.

Mevrouw **Geluk**: Dus we nemen het hier aan en we nemen het niet aan.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Als u dat zo uitlegt, dan kan het. Wij zullen daarover nog spreken. De punten onder de doelstellingen betreffen veel punten die geen concrete besluiten zijn.

Bedrijfsverzamelgebouw. Dit is voortgekomen uit de SUWI-wetgeving. Het is een uitvoering van beleid. Dat is naar de mening van het college voorbehouden aan het college.

De heer Vermeulen noemt coördinatie van de verschillende beleidsvelden. Wij praten dan met name vanuit Sociale Zaken. Daar wordt voor een deel preventie gedaan. Nadrukkelijk wordt in de sociaal-culturele sector aandacht aan de jeugd – met name preventie – besteed. Het is niet de categorie die onder Sociale Zaken valt. Er is contact tussen de afdelingen Welzijn en Sociale Zaken. Als u vraagt wie daarin leidend is, dan moet ik u het antwoord op dit moment schuldig blijven.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. Als de kwijtschelding nog op de agenda blijft staan, dan houden we het er op. Wel wil ik de aantekening maken, dat we ten aanzien van punt 1 – 230 nieuwe trajecten en een uitstroom van 79 klanten – de ambitie te laag vinden. Dit geldt ook bij punt 4: Bij de samenwerking tussen CWI en Sociale Zaken bij maximaal 10% van de aanvragen – dat is één op de tien gesprekken – een hergesprek moet plaatsvinden. Dat ambitieniveau mag hoger. Voor het overige kunnen we akkoord gaan.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Begrijp ik van de wethouder, dat wordt teruggekomen op de sollicitatieplicht bij de discussie over de verordening? Het was een belangrijk punt in de commissievergadering. De meningen daarover waren verdeeld. Wij hebben daarover nog geen duidelijk standpunt. We willen er nader op studeren, maar ik ga ervan uit dat u daarover met een nota komt.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Ja.

De heer **Nijdam**: Mijnheer de Voorzitter. Ik wil reageren op opmerkingen van de heer Wassink. Hij sprak over hoogconjunctuur en voorgaande paarse kabinetten. Bedoelt hij daarmee te zeggen: er is op lokaal niveau niet genoeg gebeurd? Ik moet u dan teleurstellen. In 1996 is de nieuwe Algemene bijstandswet aan de orde gekomen. We hadden hier toen 1.100 uitkeringsgerechtigden. We hebben dit weten terug te brengen naar 400. Er kan dus niet worden gezegd, dat er op het gebied van minimeerbeleid niets is gebeurd. Hooguit kan wel de vraag worden gesteld of we niet streng genoeg zijn geweest. Door de economische omstandigheden loopt het aantal uitkeringsgerechtigden op.

De heer **Wassink**: Ik bedoel te zeggen, dat verschillende malen, met name ook door u, gefulmineerd is tegen de landelijk aangegeven wetgeving. Had het eerder gedaan. Als je in een periode van laagconjunctuur, zoals nu aan de orde, de regels strakker aandraait en mensen de arbeidsmarkt opjaagt, terwijl er al weinig werk is, dan ben je op het verkeerde moment. Het had moeten gebeuren in een periode dat er veel meer geld was en dat sprake was van hoogconjunctuur, met veel meer banen. Dat was het goede moment geweest.

Mevrouw **Straatsma**: In een periode van laagconjunctuur moet de overheid juist investeren om de mensen wel aan het werk te krijgen.

De heer **Nijdam**: Ik wil er nog op reageren. Het is voor de afdeling Sociale Zaken een enorme inspanning geweest om van 1.100 naar 400 uitkeringsgerechtigden te gaan. We lopen nu tegen de situatie aan, dat we de zeer moeilijk bemiddelbare mensen overhouden.

De heer **Wassink**: Als u het verslag goed heeft gelezen, dan ziet u dat in het jaar 2002 de winst in categorie 4 het grootste is geweest. Dat is prachtig.

De heer **Nijdam**: Dat klopt inderdaad. Het is een utopie om te denken, dat we iedereen aan het werk kunnen krijgen.

De heer **Wassink**: Het aantal mensen in categorie 4 is het afgelopen jaar het meeste gedaald. Dat betekent dat er veel aan is gedaan.

De heer **Nijdam**: Zo kwam het niet over in uw betoog.

De heer **Wassink**: Wat ik heb aangedragen gaat niet zo zeer over de lokale situatie, maar om het zich afzetten tegen wat de landelijke regering ons oplegt met de wet water en brood, zoals u deze wet wel eens heeft genoemd. Op dat moment fulmineerde u landelijk. Ik proef dit ook weer in de woorden van mevrouw Straatsma. Daarop wil ik de vinger leggen.

Mevrouw **Straatsma**: Ik heb niets over landelijke politiek gezegd.

De heer **Wassink**: U bent begonnen met de wet van 40 jaar geleden.

De heer **Nijdam**: Ik wil reageren op hetgeen mevrouw Geluk zegt over de armoedeval. De afgelopen jaren hebben we daarmee geworsteld. We hebben er nooit een goede oplossing voor gevonden. De fractie van PvdA/GroenLinks heeft de afgelopen jaren veel instellingen in deze gemeente bezocht. Steeds wordt je ermee geconfronteerd, dat mensen met een armoedeval te maken krijgen. Het kan ook zo zijn, dat het huidige kabinet meer investeert in zorg en dergelijke. Er kan dan een betere doorstroming in banen ontstaan. Als je het hier hebt over armoedeval, dan gaat het vaak over ID-banen. Mensen kunnen niet doorstromen.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Mijnheer de Voorzitter. We kunnen lange beschouwingen houden over het totstandkomen van de wet. Ik constateer dat de wet is aangenomen en wij daarmee aan het werk moeten gaan. De wet biedt ook een aantal kansen. Het wordt aantrekkelijker gemaakt te werken. Misschien ervaart de een het als een wat negatieve benadering, terwijl de ander het als een positieve benadering ervaart. We moeten de kansen aangrijpen en zorgvuldig omgaan met mensen. We hoeven niet te verhelen, dat de laatste jaren veel is gebeurd. We hebben met een ander economisch tij te maken. In deze kring gaan we ook praten over hoeveel we als gemeenteraad over hebben voor de zwakkere naaste. Daarbij zal een afweging van de financiële middelen worden gemaakt, gelet op de aanwezige beperking.

De **voorzitter**: Mag ik constateren dat verslag en plan uw instemming hebben?

Mevrouw **Geluk**: Met de aantekeningen die we hebben gemaakt.

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

7. Vaststelling Algemene Plaatselijke Verordening Noordoostpolder

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. In de commissie zijn veel schoten gelost, waar het ging om het carbidschieten. We zijn er blij mee, dat u het voorstel gedeeltelijk heeft aangepast. Tegelijkertijd, terugdenkend aan de commissievergadering, is het niet helemaal in de geest van de discussie, zoals die daar is gevoerd. Ik verzoek u het voorstel aan te passen, met name waar het gaat om artikel 2.6.4, lid 2: het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet in het buitengebied en op de door burgemeester en wethouders aangewezen plaatsen tussen 31 december vanaf 10.00 uur en 1 januari 02.00 uur. We kunnen de tijden aanpassen aan de tijden voor het andere vuurwerk.

Mocht dat veranderen, dan verandert dit mee. Dat is aan u. Het is een advies van ons. Het is al bijna het einde van het jaar. Ik weet niet of u het snel voor elkaar kunt krijgen om voldoende plaatsen aan te wijzen.

Overlast van geluidhinder door dieren. Daarop wil ik nu niet ingaan. Ik hoop dat de dames en heren van de politie het er niet druk mee krijgen. We hebben niet alleen honden, maar ook krolse katten, geiten, potlammeren, pauwen, merels. Allemaal dieren die veel lawaai kunnen maken, tot grote ergernis van mensen.

Vervolgens artikel 5.5.1, verbod verbranden afvalstoffen buiten inrichtingen etc. Ik kan u zeggen, vanmorgen tijdens de koffie, was er de nodige hilariteit toen we het berichtje lazen, dat het college weinig gelukkig is met het verbod op het verbranden van grote hoeveelheden snoeihout, gelet op de nieuwe wet. Als je daarmee weinig gelukkig bent, waarom is het voorstel dat nu aan de orde is, niet veel eerder gedaan? We hadden het in ieder geval in juni jl. moeten hebben, omdat de wet in mei 2003 van kracht is geworden. Het college heeft in mei 2002 al signalen vanuit de VNG gekregen over de nieuwe wet. U had derhalve anderhalf jaar de tijd de APV aan te passen, zodat had kunnen worden voorkomen dat mensen nu geplaagd zijn met bekeuringen, omdat ze het bericht over het niet van toepassing zijn van de APV, niet hadden gelezen. Wanneer u de wetswijziging zo vervelend vond, had u de processen verbaal kunnen voorkomen. U had ervoor kunnen zorgen, dat in plaats van een proces verbaal een waarschuwing was gegeven. Bij veranderingen van wetten, regels, is het dikwijls zo dat eerst een waarschuwing wordt gegeven, waarna pas processen verbaal worden opgemaakt. In dit geval was het zo, dat bij ieder telefoontje richting politiebureau meteen tot verbalisering werd overgegaan. Waarom heeft u niet meer informatie gegeven, zodat burgers wel van de wijziging op de hoogte waren? Als u het zo vervelend vond, waarom heeft u de oorspronkelijke tekst, zoals in de commissie behandeld, geformuleerd? Als u het vervelend vindt, waarom gaat de invoering in per 26 december 2003? Het zou ook morgen kunnen ingaan, als wij vanavond een beslissing nemen.

Als het college het werkelijk wil veranderen, zodat straks voor iedereen mogelijk is waarvan we denken dat het mogelijk is, dat op de erven mag worden verbrand, buiten de erven met ontheffing, op de woonerven ook met een ontheffing. Voorts dat voor de biologische landbouw het verbranden van onkruid en aardappelloof mag blijven bestaan en dat buiten de erven het verbranden van organisch materiaal mogelijk is, met ontheffing, dan kunnen wij er goed mee leven. Ik neem aan dat u straks zult aangeven of ik het wel of niet goed heb gezien. We hopen dat u ruimhartig met ontheffingen zult omgaan. We willen het beleid hierover eerst zien, voordat het van kracht wordt. We rekenen op snelle procedures en geen proces verbaal op dit moment.

De heer **Bouma**: Mijnheer de Voorzitter. De CDA-fractie gaat akkoord met de voorstellen tot vaststelling van de nieuwe Algemene Plaatselijke Verordening. Wij ondersteunen de tekstwijziging, die de VVD-fractie zo juist heeft aanbevolen inzake het carbidochieten.

Toen de CDA-fractie in de junivergadering aandacht vroeg voor de gewijzigde regelgeving omtrent het verbranden van snoeihout kon zelfs de CDA-fractie op dat moment niet bevroeden dat dit punt zo'n grote impact zou krijgen. Veel bewoners van het buitengebied bellen ons met de vraag: hoe zit het nu? Zeker nu de politie vrij vlot na het ingaan van het verbrandingsverbod is gaan verbaliseren. Wij betreuren dat.

Wij willen stimuleren dat erfsingels in het buitengebied worden versterkt. Als je dan het bijbehorende snoeihout niet meer mag verbranden, dan zal het niet stimulerend werken op de versterking en aanvulling van de erfsingels. We zijn er content mee, dat in de APV wordt geregeld, dat het verbranden binnen de erfgrenzen wel mag. Dit zal rust brengen bij de bewoners.

Wij gaan ervan uit, dat de plaatselijke pers het nieuws ook naar buiten zal brengen. Echter, het lijkt ons een goede zaak om hieraan in de volgende Pluspagina de nodige aandacht te besteden.

Met het vaststellen van de APV zijn we er nog niet. Je kunt van de fruittelers moeilijk verwachten, dat ze al hun snoeihout naar de al kleine erven slepen om het daar te verbranden. Het is voor akkerbouwers ondoenlijk om al hun gewasresten eerst naar het erf te slepen, alvorens die te verbranden. De gemeente moet zo spoedig mogelijk een ontheffingenbeleid maken. We hoeven het wiel niet meer uit te vinden. Andere gemeenten zijn ons reeds voorgegaan. Ik noem Dronten, Steenwijkerland en diverse gemeenten in de Betuwe, die hiermee te maken hebben. De raad moet kaders stellen. De CDA-fractie wil bij deze regelgeving de volgende kaders stellen:

Een en ander moet:

- zo eenvoudig mogelijk zijn.
- zo ruim mogelijk zijn. Wat ons betreft zoekt het college de grenzen van de Wet milieubeheer op.
- gepaard gaan met zo weinig mogelijk administratieve lasten, zowel voor de burgers als voor onze afdeling.
- zo snel mogelijk tot stand komen.

Kan het college aangeven wanneer met een beleidsnota ontheffingenbeleid kan worden gekomen?

Veel fruittelers staan op het punt een deel van hun boomgaard te rooien en wachten de besluiten van deze vergadering af om te weten wat ze wel en niet mogen. College, welke boodschap heeft u voor deze mensen?

Laten we zo snel mogelijk tot een duidelijk beleid komen, zodat de politie niet meer bij degenen die te goeder trouw hun snoeihout en gewasresten verbranden op bezoek hoeft te gaan.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. Ook de Politieke Unie noemt het goed, dat u naar aanleiding van de bespreking in de commissie het voorstel over het schieten met carbid enigszins heeft gewijzigd. Ook wij hebben behoefte aan een nadere specificering. Met alle respect, met deze omschrijving zal hetgeen u ons in de commissie heeft voorgesteld nog mogelijk zijn. Als u alleen plaatsen buiten de bebouwde kom aanwijst, dan hebben we hetzelfde probleem.

In het voorstel maakt u ook niet duidelijk hoe het college komt tot het toewijzen van bepaalde plaatsen. Volgens onze informatie zitten dorpsbesturen niet te wachten op het krijgen van een soort verantwoordelijkheid van toezichthouder of plaatsbepaler bij het schieten van carbid. Daarom stellen wij u voor de tekst zo te wijzigen, dat het schieten van carbid gelijk wordt gesteld aan het gebruik van consumentenvuurwerk. De regel is dan eenvoudig en duidelijk. Het gebruik van carbid is dan net zo eenvoudig te "handhaven" als het gebruik van consumentenvuurwerk. Overigens het aspect veiligheid bij dit onderwerp blijft altijd de verantwoordelijkheid van de gebruiker en de toeschouwer. Het kan in onze ogen niet zo zijn, dat de gemeente daarvoor aansprakelijk wordt gesteld.

Ten aanzien van het verbranden van afvalstoffen buiten inrichtingen de volgende opmerking. De Wet milieubeheer verbiedt het verbranden van afvalstoffen buiten inrichtingen. Deze tekst hebben we te danken aan de wijziging van de Wet milieubeheer d.d. 23 mei 2003. Een dergelijke landelijke oplossing is vaak geen oplossing voor plaatselijke problemen. De wet is veel te algemeen gesteld en roept daarom om allerlei plaatselijke wijzigingen. Volgens artikel 10.63 lid 2 van de Wet milieubeheer kan het college ontheffing verlenen, als daarvoor een fatsoenlijke beleidsnota is opgesteld, waarin wordt geregeld op welke manier een ontheffing kan worden aangevraagd en onder welke voorwaarde deze wordt verleend. Je zou kunnen zeggen: lagere overheden worden samen met de bewoners/inrichters van het gebied geprikkeld om de landelijke wet tot een plaatselijk bruikbaar alternatief om te smeden. Kunnen wij ons in alle eenvoud voorstellen, dat bijvoorbeeld de rietelers uit de Weerribben of uit de Biesbosch voortaan de onbruikbare restanten van het gemaaid riet via de groene, grijze, blauwe of een andere kleur container, al of niet gewogen of voor zien van een chip, zullen aanbieden voor verbranding? Nee toch zeker.

Uit een belronde langs diverse milieuafdelingen van gemeenten is mij gebleken, dat overal wordt gezocht naar een plaatselijke oplossing. Zo is in de provincie Overijssel een projectgroep Afvalverbranding aan het werk gegaan. Deze werkgroep onderzoekt op welke manier in die gemeenten het beste met het probleem kan worden omgegaan.

De fractie van de Politieke Unie roept het college op om in samenspraak met belangengroeperingen te komen tot een beleidsnota, waarin we aangeven dat we ruimhartig willen omgaan met het verlenen van ontheffingen. Dat zou in onze ogen betekenen dat de term "agrarischesnoeihout" moet worden gewijzigd in "organisch materiaal".

Uit onderzoek over dit onderwerp is gebleken, dat alternatieve oplossingen voor dit probleem – gedacht kan worden aan versnipperen of composteren – geen grote milieuwinst opleveren. Onderzoeksbureau Tauw heeft in een onderzoek over boomkwekerijen geconstateerd, dat alle drie oplossingen overlast voor de omgeving geven. Bij verbranding heb je meteen uitstoot; bij compostering en versnippering ontstaat de emissie op langere termijn.

Moet je concluderen dat de Politieke Unie het college oproept tot burgerlijke ongehoorzaamheid? Nee. Dat zou een wat al te snelle conclusie zijn. Echter, wij roepen college en raad op om duidelijk te maken, dat landelijke wetten vaak door het veld worden herschreven. Een ruimhartig ontheffingenbeleid, het liefste in samenspraak met belangengroeperingen in andere gemeenten, zorgt er alleen maar voor dat er aandacht voor de zaak komt. Misschien zal een hernieuwde discussie de wetgever inspireren tot zinvolle wetgeving.

Naar aanleiding van het antwoord van het college overweegt de Politieke Unie hierover een motie in te dienen.

Wij hebben inmiddels twee keer een gewijzigde tekst van u ontvangen. In de geel gearceerde tekst staat een zin, waarvan ik vermoed dat er iets niet klopt. Er staat: "Dit houdt in dat bedrijven die onder op grond van artikel 48." De woorden "onder op grond van" kan ik niet plaatsen.

In het geel gearceerde – dezelfde zin – wordt ook gesteld "...bedrijven die onder op grond van artikel 48 WM onder een algemene maatregel van bestuur vallen afval mogen verbranden."

Hoe ruim is dit afval? Wat mogen we daaronder verstaan? Excuus, dat we in commissievragen verval-
len, maar dat brengt een gewijzigd voorstel en tafelstuk met zich mee.

De heer **Nentjes**: Mijnheer de Voorzitter. Ook van onze kant wat opmerkingen over de Algemene Plaatselijke Verordening. Met betrekking tot het carbid-schieten voelen we wel iets voor het voorstel van de VVD, waarbij over het buitengebied wordt gesproken. We hebben wel een klein probleem, omdat het buitengebied niet goed is gedefinieerd. Er zijn plaatsen in het buitengebied waar het naar onze mening absoluut ongewenst is met carbidbussen te schieten. Je moet dan uitzonderingen maken. Als daarvoor een goede oplossing is, dan zijn we voor het voorstel. Anders willen we de tekst handhaven. Met betrekking tot het verbranden van snoeihout en ander organisch afval hebben wij de indruk, dat óf de wet sinds de laatste commissievergadering is gewijzigd, omdat iets meer lijkt te kunnen dan ons toen op het hart is gedrukt óf – en dat is waarschijnlijk meer het geval – dat sprake is van voortschrijdend inzicht. Het is natuurlijk nooit verkeerd dat ook het college tot de ontdekking komt, dat er meer kan dan in eerste instantie de raad is voorgehouden. Misschien is het een stukje winst van het dualisme dat de raad niet meer, zoals in het verleden, het college klakkeloos volgt, maar dat zelfs collegepartijen er vraagtekens bij zetten en het college scherp houden. Zo moeten we vooral doorgaan.

De heer **Van der Est**: Ik vind dat u het CDA in dit geval scherper moet houden. De CDA-staatssecretaris Van Geel heeft deze wet ingediend en aanvaard gekregen. Uw collega refereerde bij het voorgaande punt aan landelijk beleid. Dat moet u hier ook doen. U moet wat scherper op het CDA reageren.

De heer **Nentjes**: Ik acht dat niet zo nodig. Als u daaraan behoefte heeft, dan moet u dat vooral doen.

De heer **Van der Est**: U moet consequent zijn in uw handelen.

De heer **Nentjes**: Ja. Er moet een beleidsregel komen met betrekking tot de verbranding van het snoeihout. Wij zijn van mening, dat de raad het beleid moet vaststellen. Het is geen discussie dat het college het beleid moet uitvoeren.

Ik zal door collega's gemaakte opmerkingen over de mate waarin verbranding mogelijk moet zijn niet herhalen. We zien een voorstel tegemoet. Op het moment, dat u de beleidsregel aan ons voorlegt kunnen we bekijken of een en ander voldoende is.

Naar aanleiding van de APV maak ik van de gelegenheid gebruik een algemene opmerking te maken. Wij hebben vanuit betrouwbare bron – waarnemers uit de gemeenteraad die bij een of meer wijkavonden zijn geweest – vernomen, dat burgemeester en wethouders het piepsysteem propageren. Als dit is in het kader van het betrekken van burgers bij het beleid en de uitvoering, dan stemmen wij daarmee van harte in. Echter, als het is om de verantwoordelijkheid bij de burgers te leggen en niet als gemeentebestuur adequaat te reageren, dan wordt het kwalijk. Wij zijn van mening, dat handhaven een zaak is van het gemeentebestuur. Daartoe moet niet pas worden overgegaan als burgers piepen. Als burgers ons behulpzaam zijn en een en ander gebeurt in het kader van een beroep doen op de verantwoordelijkheid van de burgers, dan is het terecht. Als het piepsysteem het enige instrument zou zijn, dan beginnen wij wat angstig te worden.

Ik wil afsluiten met een variant op een gevleugelde uitspraak van een Romeinse senator: Verder zijn we van mening, dat handhaving onlosmakelijk is verbonden met de APV.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Na de toezegging in de commissie over de aanpassing van de tekst omtrent het carbid-schieten zijn we akkoord gegaan met uw voorstel. Volgens ons is de nieuwe tekst ruim geformuleerd en doet op zich recht aan de scheiding van de verantwoordelijkheden tussen de raad en het college. De uitvoering wordt immers aan het college overgelaten. In de tekst is gekozen voor het uitgangspunt nee, tenzij. Het lijkt ons niet gewenst om dit om te draaien in ja, mits.

Bij nader inzien lijkt het D66 beter en duidelijker om het buitengebied in de tekst te noemen en het aanwijzen van specifieke locaties over te laten aan het college. Volgens ons – en dat is ook door mevrouw Geluk opgemerkt – was dat de conclusie uit de discussie in de commissie. Daarmee wordt in het kader van het dualisme de uitvoering meer aan de echte specialisten overgelaten.

Het verbranden van organisch afval. Op grond van de Wet milieubeheer is het mogelijk om in uitzonderlijke gevallen ontheffingen te verlenen. Het wordt niet helemaal duidelijk wat als uitzonderlijk wordt beschouwd. Beschouwen we de situatie in Noordoostpolder als uitzonderlijk? Met andere woorden, kunnen we van het college aanvullend gemeentelijk beleid verwachten?

Volgens mij zijn we, gehoord de discussie, al een heel eind op weg om het beleid scherper in beeld te brengen.

Mevrouw Geluk heeft in het informele circuit via een e-mail een tekstvoorstel gedaan. Uit haar betoog kon ik niet duidelijk opmaken of zij dit als concreet voorstel inbrengt. Met die tekst kan een groot deel van onze "bezwaren" worden afgedekt. Kan mevrouw Geluk een toelichting geven op het concrete punt? De tekst komt erop neer: college, kom zo spoedig mogelijk met aanvullend gemeentelijk beleid.

Mevrouw **Geluk**: Het voorstel is om de laatste zin te vervangen door: "Met betrekking tot het verbranden van organisch afval wordt zo spoedig mogelijk aanvullend gemeentelijk beleid ontwikkeld."

De heer **Vermeulen**: In hoofdlijnen kunnen we ons in die tekst vinden. We nemen daarmee nog geen beslissing, maar we gaan het eerst goed in beeld brengen.

De heer **Van der Est**: Mag ik even reageren? Mevrouw Geluk, wilt u de kaders die de heer Bouma heeft aangereikt, daarbij als onderlegger gebruiken?

Mevrouw **Geluk**: Dat is prima.

De **voorzitter**: Het is goed eerst als college te reageren. Wethouder Van Meijel zal reageren op de milieuaspecten van het wel of niet verbranden. Ik zal met name ingaan op het carbid schieten.

De regeling, zoals vermeld, is inderdaad bedoeld om aan te geven, dat niet overal in het buitengebied kan worden geschoten. Als je wat regelt, probeer het verstandig te doen. Als je het zo bepaalt en we gaan uit van kwader trouw, dan zou het college dit matig, op één plekje kunnen toestaan. De hele polder zou dan op een klein plekje met carbid mogen schieten. Zo is het niet bedoeld.

Wanneer de suggestie van mevrouw Geluk wordt overgenomen, dan geef je meer ruimte. Een voorbeeld: het stuk Emmelerbos, waarin de kinderboerderij ligt, valt in het buitengebied. Het daar met carbid schieten lijkt me voor de daar woonachtige dieren niet de meest succesvolle plaats van handeling. Derhalve, als je het moet regelen, probeer het dan zo te regelen dat je dingen voorkomt, die je niet wilt. We kunnen proberen in een uitputtende lijst te omschrijven waar het allemaal niet moet en waar wel. Het is de bedoeling van het college aan te geven, dat er gebieden zijn waar je moet oppassen – het overgrote deel van het buitengebied. In de commissie is aangegeven dat het ook in de dorpen op sommige plekken mogelijk moet zijn.

Ik kom dan bij de opmerking van de heer Haagsma: hoe organiseer je dat? Het is van tweeën één: of wij wijzen iets aan. Binnen de bebouwde kom moet je iets beperkter je gang gaan. Daar is het nee, tenzij. Je kunt ook aan de mensen in het dorp vragen wat naar hun mening een goede plek is. We zitten er niet voor om alleen dingen, die mensen leuk vinden mogelijk te maken, maar we moeten ook mensen beschermen die deze dingen niet leuk vinden.

We zullen nagaan welke plaatsen in de bebouwde kom in aanmerking kunnen komen. Wij willen het vanuit dit huis bepalen, maar het is ook wijs – zeker gezien de gevoeligheid van het onderwerp – dat je de mensen in de dorpen daarbij betreft. Als ik de woorden van de heer Haagsma moet opvatten: bepaal het zelf maar, want de Verenigingen van dorpsbelangen hebben er geen zin in om het werk te doen, dan proberen wij het met verstand te doen. Het is niet de bedoeling om marginaal uitvoering te geven aan de in de commissie geuite wens. In het buitengebied moet het mogelijk zijn, maar het kan niet het hele buitengebied zijn. Bij de keuze houden we rekening met veiligheid en het enigszins voorkomen van overlast. Ik meen dat ik met deze toelichting de bedoeling van het college helder weergeef.

Een opmerking over het verbranden van afvalstoffen. Als u in de toelichting de tekst van een zo spoedig mogelijke uitwerking – los van wat wethouder Van Meijel opmerkt – wilt opnemen, dan wijs ik u erop dat het besluit afzonderlijk is geformuleerd.

Naar aanleiding van de opmerking over de APV in algemeenheid en het geconstateerde piepsysteem kan ik aangeven, dat in de bijeenkomsten met de wijken gesproken is over de wijze waarop met een en ander wordt omgegaan. Ook is aan de orde geweest wat het karakter is van sommige verboden in de APV. De APV is een bonte mengeling van gedragsregels, normeringsregels, die een samenleving prettig moeten maken. Er zitten zaken bij die essentieel van belang zijn, maar ook zaken waaraan in alle redelijkheid geen strafbepaling kan worden gehangen als mensen zich niet aan die normen houden. Het is ook een soort norm, waaraan kan worden gerefereerd om mensen te bepalen bij hetgeen ze moeten doen.

Sommige onderdelen van de APV worden actief gehandhaafd. Er zijn ook onderdelen die meer normstellend zijn.

Als men er niet over piept, dan wordt het kennelijk niet ervaren als het overschrijden of aantasten van een norm, dan doen we er niet veel aan. Dan werkt wel het piepsysteem.

Het is dus niet zo, dat we de hele APV volgens het piepsysteem behandelen; het hangt van de soort bepalingen af hoe we daarmee omgaan.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Mijnheer de Voorzitter. Uit de vragen merk ik dat op een aantal punten onduidelijkheid aanwezig is over de APV en de verhouding tot de Wet milieubeheer. De voorliggende aanpassing kan als voortschrijdend inzicht worden aangemerkt. De eerdere tekst gaf problemen, omdat daarmee overal sprake was van een verbod. In de algemene maatregel van bestuur wordt voor een aantal sectoren, dan wel individuele milieuvergunningen, binnen de inrichting (het erf) mogelijkheid tot verbranden gegeven, als dit in de APV is geregeld. Het voortschrijdende inzicht is in de APV een gewijzigde tekst op te nemen.

Er schijnt ook onduidelijkheid aanwezig te zijn over de ontheffing van het onder lid 1 genoemde verbod. We praten dan over een ontheffing in het kader van de APV. Dat is wat anders dan een ontheffing in het kader van de Wet milieubeheer.

De vraag is gesteld wat wel en wat niet mag. Buiten de inrichting mag verbranden sinds mei 2003 niet meer. Volgens de APV was dit nog wel mogelijk. De Wet milieubeheer is van een hogere orde en gaat voor. In de Wet milieubeheer is een ontheffingenbeleid geregeld. Ook nu kunnen ontheffingen worden aangevraagd; deze worden individueel beoordeeld. Om verschillen te voorkomen wordt aan een beleidsregel gewerkt. Ik kan u zeggen, dat deze een eind op dreef is. Er moet overleg plaatsvinden met politie en brandweer. De politie gaat over de APV. Betreft het milieuzaken, dan is de afdeling Milieu aan de orde. Er moet een goede afstemming zijn. Dit soort processen vindt plaats. De planning is dat in de loop van november a.s. een beleidsregel ter goedkeuring aanwezig kan zijn. De vraag is gesteld of de raad deze beleidsregel kan behandelen. Het is de vraag of de raad de beleidsregel moet vaststellen. Dat weet ik niet precies.

Indien vaststelling door de raad moet geschieden, dan betekent het dat het langer duurt voordat een en ander van kracht kan worden. In het kader van de Wet milieubeheer is sprake van minder speelruimte dan met de APV. We hebben te maken met de landelijke Wet milieubeheer. In de toelichting bij die wet is onder andere aangegeven, dat een normale procedure conform de Algemene wet bestuursrecht moet worden gevolgd. Dit vergt enige tijd. Veel zaken moeten worden geregeld. In de commissie heb ik toegezegd – en dat wil ik herhalen – dat wij bekijken hoe we de regels van de wet zo ruim mogelijk kunnen toepassen. De speelruimte is beperkt. Het beeld, dat andere gemeenten deze kwestie hebben geregeld, is misschien niet geheel juist. De gemeente Dronten heeft het niet geregeld. Er zijn weinig gemeenten waar het is geregeld. We kunnen ons afvragen waaraan het ligt: is de gemeente te langzaam geweest? Ik weet het niet. Belangengroeperingen zijn ook onvoldoende doordrongen geweest van de betekenis in de praktijk. De fruittelers zijn er nu aan toe; we moeten procedures doorlopen die de nodige tijd vergen. Er wordt breed naar gekeken en zo snel mogelijk wordt een oplossing gezocht.

Ik meen dat ik met deze algemene benadering de meeste vragen heb beantwoord.

De **voorzitter**: Ik denk dat ik nog een antwoord schuldig ben over de processen verbaal die zijn uitgereikt. We moeten ons realiseren, dat we de wet niet opzij kunnen zetten. De burgemeester kan wel de politie dringend in overweging geven het opsporen van dit soort zaken een lage prioriteit te geven. Dat is gebeurd. De politie heeft het geaccepteerd.

Indien door branden overlast ontstaat, bijvoorbeeld door een zo dichte rook dat men op een weg in een rookbank rijdt, en mensen gaan daarover klagen, dan kan de politie niet met de armen over elkaar blijven zitten. Mensen, die de wet kennen en weten dat het verbranden niet meer mag, hebben het recht om aan te geven dat iets in strijd met de Wet milieubeheer gebeurt. Daarin zit de spanning. Ik kan niet de garantie geven dat de politie niet langs komt. De politie is ook een keer langs geweest, waarbij een aantal banden onder de stapel hout lag. Je kunt dan verontwaardigd zijn, dat je aan de beurt bent voor een proces verbaal, maar het is dan eigen schuld, dikke bult. Een generaal pardon kan ik u niet toezeggen. Wel kan ik – en dat staat op het lijstje voor het eerstvolgende contact in de driehoek – als processen verbaal zijn opgemaakt en we zijn met de regeling bezig, de Officier van Justitie in overweging geven, uit opportuniteitsoverwegingen, af te zien van vervolging. Ik stel me voor dat te gaan doen, refererend aan de beleidsregel die we aan het maken zijn. Het is geen toezegging, dat het ook lukt, want de besluitvorming ligt bij een ander. We hebben het wel vaker zo gedaan en proberen het nu weer te doen. Daarmee kunnen de directe negatieve gevolgen voor mensen die het beroepsmatig moeten doen, worden verkleind.

De heer **Bouma**: Ik heb net gevraagd welke boodschap wij aan de fruittelers, die op het punt staan hun boomgaard te rooien, hebben.

Hoor ik u adviseren: als je maar geen gekke dingen in de brandstapel stopt, dan kun je het doen?

De heer **Haagsma**: Ik heb de heer Van Meijel horen zeggen, dat men nog steeds de ontheffing kan aanvragen.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Dat is de informatie, die ik van de afdeling heb. Bij het aanwezig zijn van een beleidsregel is het mogelijk dat alle gevallen hetzelfde worden behandeld. In deze situatie is sprake van een individuele ontheffing. Als voorwaarde is aangegeven dat het milieubelang niet wordt geschaad. Daarmee kun je verschillende kanten op. Wel is het zo, dat als u morgen een ontheffing vraagt, de behandeling volgens de normale procedure van de Algemene wet bestuursrecht plaatsvindt: verlening ontheffing, vier weken ter inzage leggen en dergelijke. De eerste weken heeft u er niets aan.

De heer **Bouma**: Kunnen we niet in concreto voor de groep mensen waarom het gaat – de fruittelers die een deel van hun boomgaard willen rooien – een soort collectief besluit nemen, dat snel kan worden afgehandeld?

Wethouder de heer **Van Meijel**: Dit kan niet in het kader van de Wet milieubeheer. Daarbij is sprake van individuele ontheffing. Deze wet regelt ook dat een en ander via de procedure van de Algemene wet bestuursrecht moet. We kunnen het wel sneller willen, maar de wet laat het niet toe. Zeker van de wethouder mag worden verlangd, dat hij zich aan de wet houdt.

De heer **Bouma**: We hebben het referentiekader duidelijk. Het kan individueel een simpele beoordeling zijn.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Ik hoop dat de raad het college de ruimte geeft hieraan te werken. We zijn er een heel eind mee. We bekijken wat volgens de Wet milieubeheer mogelijk is. Binnen de ruimte van die wet moeten we nagaan wat mogelijk is. We hebben uw opmerkingen goed gehoord. Er moet geen sprake zijn van strijdigheid met de wet, omdat een besluit dan voor vernietiging door de Kroon kan worden voorgedragen.

De **voorzitter**: Nog een opmerking van onze kant. De boodschap die u uitzendt, probeer een en ander binnen de mogelijkheden zo goed mogelijk te regelen, is helder. Als u ons vraagt om een generaal pardon, dan zullen we altijd nee zeggen. We kunnen als overheidsorgaan niet zeggen, dat de Wet milieubeheer even voor Noordoostpolder niet geldt. Zo werkt het niet. Je moet ook niet de kat op het spek binden, zodat anderen het voor u gaan doen. Wees wijs. De boodschap is helder. Wij gaan er aan werken. We voorzien een aantal mogelijkheden, maar het zijn zaken die in overleg tot stand moeten komen. Je moet je gesprekspartners niet via de krant schofferen. Je krijgt dan zeker een nee op je verzoek. We kunnen met de pet in de hand bij een ander op te stoep staan om te proberen het netjes op te lossen.

Wethouder de heer **Van Meijel**: We kunnen er lang en breed over praten. We kunnen de wet niet veranderen. Ga niet aangeven hoe gemakkelijk het is een vuurtje aan te maken. U bent dan in overtreding. Daarmee maakt u het in breder verband moeilijker om de actie, die de burgemeester wil ondernemen, succes te laten hebben.

De heer **Nentjes**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb een vraag aan de wethouder. Hij heeft opgemerkt, dat het onder de huidige wet moeilijker is snoeihout en dergelijke te verbranden. Verbranden binnen de inrichting is mogelijk. Er kan ontheffing worden verleend. Is de ontheffing bedoeld voor verbranden buiten de inrichting.

Voorts de snelheid. Wij zijn van mening, dat de raad de beleidsregel moet vaststellen. Het dualisme is niet per definitie een tegenspeler; er kan ook sprake zijn van samenspel. In deze tijd van elektronica en IT is het mogelijk de raad snel op de hoogte te stellen van wat het college voornemens is. Je kunt daarop dezelfde dag antwoord krijgen van commissieleden of factievoorzitters. Ik kan me herinneren, dat de gemeente eerder een horecagelegenheid aankocht. Het is op een achternamiddag door de toenmalige wethouder met de raadsleden afgestemd. De aanwezige raadsleden hadden een mandaat van hun fractie. Een en ander is nog dezelfde avond geregeld. Bij het betrachten van snelheid is een periode van zes weken niet nodig.

Op een achternamiddag kan van de raad worden gehoord wat zijn mening is. Het excuus, dat daarvoor vertraging optreedt geldt niet.

De heer **Van der Est**: U noemt wel een erg simpel voorbeeld, dat niet met het nu aan de orde zijnde onderwerp te vergelijken is. Ook wil ik opmerken, dat Paars II niet zo goed heeft gescoord, vanwege de achterkamertjespolitiek. Ik proef bij u dat we een en ander in de wandelgangen moeten regelen. Ik ben daar niet voor.

De heer **Haagsma**: Eigenlijk is deze discussie niet nodig, omdat het college heeft geluisterd naar wat de raad in eerste termijn heeft gezegd. Het zou vreemd zijn als het college radicaal ingaat tegen hetgeen de raad in volle breedte heeft geuit. Ik spreek mijn vertrouwen uit.

De heer **Nentjes**: Als de collegepartijen een blok vormen en het college verzoeken hun gang te gaan, daarbij niet luisterend naar anderen.....

De heer **Haagsma**: U draait het nu volledig om. Wij wachten op de beleidsnotitie. Van het college mag worden verwacht, dat dit vorm wordt gegeven zoals we het hier hebben gezegd, wetend ook dat de achterban van deze partijen daarop zit te wachten. Je moet het college de ruimte geven een en ander vorm te geven. Mocht blijken dat het anders wordt dan hier wordt gewenst, dan kan de raad alsnog de discussie voeren. Vanwege de snelheid kan de fractie zich vinden in het door het college opstellen van een beleidsnotitie. Het schijnt een mandaat van het college te zijn.

De heer **Nentjes**: De vraag is of het een mandaat is. Wij zijn van mening dat de raad het beleid moet vaststellen. Indien de gemeenteraad in het verleden heeft gezegd, dat het aan het college is, dan zijn wij de laatsten om te zeggen dat niet te willen. Behoort het wel tot de bevoegdheid van de raad, dan is het niet een kwestie dat we de bevoegdheid coute que coute willen hanteren. Wij willen er wel even naar kijken; vervolgens kan het college doorgaan. Indien u zegt, dat het college niet met iets komt dat dwars staat op wat de raad zegt, dan is het ook niet onze bedoeling het van a tot z uit te zoeken. Of de raad zegt nu: college, ga uw gang. Wij zijn een democratische partij en verzetten ons daar niet tegen. Wel hebben we gezegd van mening te zijn, dat het aan de raad is. Als de raad het delegeert aan het college, prima; u hoort ons dan niet meer.

De heer **Haagsma**: Ik stel me dan voor, dat het college uitzoekt of het werkelijk een zaak van het college is. Wij horen het dan wel. Wanneer blijkt dat het niet aan het college hoort, dan moet de raad zich er nog over buigen.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. Als raadslid zal ik graag meekijken naar de beleidsregels. Echter, indien het om wille van de tijd sneller gaat wanneer het college dit doet, dan zijn door de CDA-fractie de kaders duidelijk gesteld. U moet zich daaraan houden. We hopen dat u dan snel overlegt en er op korte termijn witte rook is waaruit blijkt, dat een oplossing is gevonden.

U heeft al anderhalf jaar verspeeld; iedere dag meer is in feite te veel. De fruittelers verbranden niet alleen het hout. Zij moeten ook nieuwe bomen planten. Dat kan alleen in deze tijd van het jaar, om te voorkomen dat een oogstseizoen verloren gaat. U gaat het doen, zoals wij het willen. Doet u het niet, dan krijgt u klapjes.

De heer **Reijenga**: Ik begrijp, dat twee oppositiepartijen vertrouwen in het college uitspreken. Wat dit betreft is er een ruime meerderheid.

Mevrouw **Geluk**: Ten aanzien van het carbidschieten wil ik "in het buitengebied" opgenomen zien. Destijds was het in Volendam een hand vol sterretjes, die de ramp heeft veroorzaakt. Niemand heeft het in zijn hoofd gehaald om sterretjes te verbieden. Als op deze manier wordt gezocht naar plaatsen waar iets zou moeten kunnen, dan kan helemaal niets meer. Iedereen kan op zijn verantwoordelijkheid worden aangesproken. Natuurlijk ga je geen rare dingen doen, maar ook geen gewoon vuurwerk in de buurt van een dierenweide, paardenstal, iemand die ziek is. Je mag mensen op hun verantwoordelijkheid aanspreken. Daarom: zet de woorden "in het buitengebied" er tussen; twee maanden zijn voor het college te kort om een en ander geregeld te krijgen.

De **voorzitter**: Ik heb geprobeerd aan te geven dat het college de toevoeging "in het buitengebied" niet wil overnemen. Maakt u er een voorstel van?

Mevrouw **Geluk**: Ja.

De heer **Bouma**: Mijnheer de Voorzitter. Wij blijven het pleidooi van de VVD-fractie steunen. Wij betreuren het dat we ten aanzien van verbranden van snoeihout in het buitengebied op dit moment niet verder komen. We begrijpen wel, dat het op dit moment niet kan. De haast is duidelijk. We hebben er vertrouwen in, dat het college goed heeft begrepen wat de raad wil. Als het college dit binnen de eigen bevoegdheid kan regelen, dan heeft het onze zegen. Mocht de raad erbij betrokken moeten zijn – wat ik vermoed – dan adviseer ik het college een snelle procedure te kiezen, bijvoorbeeld daarvoor kort bij elkaar komen of via de mail of schriftelijk. Als het maar snel gaat.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. Wij kunnen instemmen met het voorstel, dat mevrouw Geluk heeft geformuleerd, omdat het tegemoet komt aan wat we commissiebreed hebben aangegeven. Ten aanzien van het probleem van de kinderboerderij meen ik dat gezond verstand ook een rol speelt. Omtrent het verbranden van afvalstoffen is mijn vraag nog: waarom zijn we als raad niet in staat geweest een soort overgangssituatie te creëren tot we nieuw beleid hebben? De Wet milieubeheer verbiedt dit blijkbaar. Ik hoor de heer Van Meijel zeggen: het mag nog steeds als u op reguliere wijze een ontheffing aanvraagt.

Ik had een motie voorbereid waarin ik had gezegd, dat het college op korte termijn met een voorstel komt. Het kan niet korter dan in november behandeling van een beleidsnota in het college. De fractie van de Politiek Unie stemt daarmee in. Het kan geen kwaad uit te zoeken of sprake is van een mandaat aan het college en dit aan de raad te laten weten.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Voor mij blijft alleen het carbidschieten over. In de eerste termijn heb ik aangegeven me te kunnen vinden in het voorstel van de VVD. Ik heb goed geluisterd naar het college, dat zegt dat we daarmee in de praktijk niet kunnen omgaan. Wat is nu buitengebied? Waar liggen de grenzen? Dat is het grote probleem van het college. Misschien kan de tekst in die zin worden aangepast, dat meer wordt gehandeld naar de geest zoals die uit de commissie naar voren is gekomen. Vooralsnog zeg ik dat het college aan de gang kan gaan. Het woord buitengebied moet worden opgenomen, waarbij ik het college de opdracht meegeef daarmee in de praktijk verstandig om te gaan.

Mevrouw **Faber**: Mijnheer de Voorzitter. Er zijn veel woorden gesproken, ik wil het kort houden. De fractie PvdA/GroenLinks heeft in de commissie al aangegeven zich achter het voorstel te scharen. Wij hebben er alle vertrouwen in dat de beleidsregel goed zal zijn. Burgemeester en wethouder hebben duidelijk uitgelegd wat de teksten inhouden.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Mijnheer de Voorzitter. Ik moet constateren, dat de heer Haagsma mij iets verkeerd heeft begrepen. Kennelijk ben ik onvoldoende duidelijk geweest. Ik heb niet gezegd dat verbranden mag als het wordt aangevraagd. De mogelijkheid is aanwezig ontheffing aan te vragen. De aanvraag wordt beoordeeld. Bij een positieve beoordeling moet de procedure worden gevolgd.

De heer **Haagsma**: Wij hebben dezelfde intentie.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Voorts de opmerking van de heer Nentjes over binnen en buiten de inrichting. Ik geef toe, dat het wat verwarrend is. Binnen de inrichting worden zaken geregeld, in sommige situaties, via een algemene maatregel van bestuur. Bij andere bedrijven is sprake van een milieuvergunning. Daarnaast moet het in de APV zijn geregeld. Buiten de inrichting geldt hetzelfde: het moet in de APV geregeld zijn. We praten dan over veiligheid, rookoverlast en dergelijke. Vervolgens wordt de ontheffing geregeld in de Wet milieubeheer. In beide situaties zijn de APV en de Wet milieubeheer aan de orde. Het college zal kijken wat binnen de wet mogelijk is. Ook wordt gekeken of behandeling door de raad moet plaatsvinden. Indien dit aan de orde is, dan is daarvoor een aantal suggesties gedaan. Het college zal bekijken hoe een en ander zo snel mogelijk kan.

De **voorzitter**: We zijn het eens over de procedure. Ten aanzien van het carbidschieten begrijp ik dat het voorstel van de VVD-fractie, verwoord door mevrouw Geluk, wordt gesteund door de fracties van CDA, Politieke Unie en D66. Het betekent dat de fracties van ChristenUnie/SGP en PvdA/GroenLinks zich in het collegevoorstel kunnen vinden.

Ik kom tot de conclusie dat de tekst van artikel 2.6.4 lid 2 wordt:

"Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet voor het bezigen van carbid met behulp van melkbusen of andere voorwerpen, die daartoe kunnen worden gebruikt, buiten de bebouwde kom en door het college binnen de bebouwde kom aangewezen plaatsen tussen 31 december vanaf 10.00 uur tot 1 januari 02.00 uur."

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het gewijzigde voorstel, met dien verstande dat de leden van de fracties van ChristenUnie/SGP en PvdA/GroenLinks tegen de wijziging hebben gestemd.

De **voorzitter**: Ik stel voor de vergadering te schorsen. Ik schors de vergadering.

Schorsing

De **voorzitter**: Ik heropen de vergadering.

8. Verkeers- en Vervoerplan Emmeloord

De heer **Reijenga**: Mijnheer de Voorzitter. "Verkeer in goede banen." Een fraaie titel voor het verkeers- en vervoersplan Emmeloord. Inderdaad verkeer in goede banen, dat wil de CDA-fractie: veilig, vlot en verantwoord veilig voor alle verkeersdeelnemers. In juni 2000 bij de evaluatie van de GMK heeft de toenmalige raad besloten tot het opstellen van een langetermijnvisie voor de verkeerssituatie van Emmeloord en omgeving. Na concept en inspraakrondes ligt het definitieve plan voor ons.

VVP Emmeloord, een richtinggevend, samenhangend beleidskader voor verkeer en vervoer voor de komende tien jaar met een uitvoeringsprogramma om het voorgestelde beleid door concrete maatregelen in de verkeerspraktijk in te voeren, zowel voor korte als langere termijn.

In eerste instantie ga ik namens de CDA-fractie in op het oorspronkelijke raadsvoorstel en het beleidskader "Verkeer in goede banen". In tweede instantie wil ik ingaan op de uitbreiding van het raadsvoorstel na de commissievergadering van 15 september jl.

Verkeer in goede banen

Het CDA kan de doelstelling en uitgangspunten van het VVP onderschrijven, al vinden we het jammer dat de verkeersveiligheid een minder grote rol speelt dan in het vroegere GMK. De CDA-fractie stemt in met de keuze voor bundeling van het verkeer op de hoofdwegen en het categoriseren van het wegennet. Dat geldt eveneens voor de belangrijkste maatregelen, die in de eindfase voorzien zijn. Kortom het CDA is overwegend positief over dit beleidskader. Dat neemt niet weg dat er wel degelijk kritiekpunten zijn.

1. Situatie Korte Dreef, Lange Dreef, Onder de Toren, Nagelerstraat in de nieuwe situatie, met uitrit van de bus op de Lange Dreef. Modelmatig zal het wel kloppen, maar praktisch met gezond verstand redenerend heeft de CDA-fractie grote twijfels of het verkeer hier vlot kan doorstromen. De CDA-fractie voorziet daar echt problemen met stagnatie in de doorstroming. De CDA-fractie zal dit kritisch blijven volgen. Hoe kijkt het college aan tegen de verkeersintensiteit op dit cruciale punt?

2. Marknesserbrug

Dit is een zeer verouderde situatie en een vervelend punt voor fietsers. Het CDA pleit ervoor hier snel maatregelen te nemen. Welke mogelijkheden ziet het college hier concreet?

3. Fietsnetwerk

Emmeloord heeft een fijnmazig fietspadennet. Daarop moeten we zuinig zijn en het goed onderhouden. Dit VVP laat het fietspadennet niet meegroeien met de toename van de verkeersintensiteit. De fietser gaat er in dit plan qua voorziening niet op vooruit. Dat is erg jammer.

4. Herprofilering Banterweg/Boslaan

In de fasering van de uitvoering is dit wegvak het eerste aan de beurt. Uitstel is naar de mening van de CDA-fractie niet langer verantwoord.

Naar aanleiding van de commissievergadering heeft de CDA-fractie nog een aantal vragen:

- Wat zijn de uitgangspunten van het college bij de onderhandelingen met de provincie bij de overname van de Banterweg?
- In welk stadium zijn de onderhandelingen?
- Kan de overname met bruidsschat en vernieuwing budgetneutraal voor de gemeente verlopen?
- Wanneer wordt een voorstel voor herprofilering aan de raad voorgelegd?
- De ideeën van de CDA-fractie over de inrichting van dit wegvak zijn bekend; deze zal ik nu niet herhalen. Veiligheid voor fietsers is ook op dit traject voor het CDA heel belangrijk.

5. Masterplan Emmeloord-Centrum

Er is vastgesteld dat het Masterplan leidend is voor een vlotte bereikbaarheid en afwikkeling van het verkeer in en naar het centrum. De toegevoegde tekst in hoofdstuk 8.3. is alleen constaterend. Er zijn geen concrete maatregelen opgenomen om die hiërarchie echt inhoud te geven.

Met andere woorden: er wordt niet echt gedacht vanuit het hart van Emmeloord.

Conclusie van de CDA-fractie. Dit is geen integratie, maar dit is er tegenaan geplakt. Dit knip en plakwerk leidt tot ad-hocbeleid en kan vervelende gevolgen hebben.

B. De uitbreiding van het raadsvoorstel

De discussie in de commissie over het VVP is voor het college aanleiding geweest om tot een uitbreiding van het raadsvoorstel te komen. De uitbreiding bestaat uit het naar voren halen van Espelerlaan en de Koningin Julianastraat en daaraan gekoppeld voorfinanciering. Zoals gezegd; de CDA-fractie is voor het openstellen van de beide hoofdroutes, zoals dat op termijn werd voorgesteld. Dat is solide gefinancierd en verkeerstechnisch uitgebalanceerd en biedt waarborg voor maximale veiligheid van alle verkeersdeelnemers. Nu gaat het college zelf knutselen binnen het plan dat het verkeersbureau heeft gemaakt. ..een plateau hier, een herinrichting daar. ...een aanpassing zus en klaar is.....Bertus.

Eenzijds is het een concrete stap op weg naar de eindsituatie die het CDA wil. Dat is positief. Geen langer uitstel, direct concrete maatregelen. Sluipverkeer voorbij. Een heldere parkeerroudebewijzering. Anderzijds college, hoe zit het met de verkeersveiligheid? Rotondes door plateaus vervangen, geen aanpassing van snelheid, geen vrijliggende fietspaden. Andere voorrangssituaties. Juist daar op een route die door scholieren intensief wordt gebruikt (Emelwerda College, FlevoPoort, Kinderdagverblijf, bao). College is dit verantwoord? Is dit wel veilig met name voor de zwakste verkeersdeelnemers? Kan dit zo maar? Hoe zit het met de geluidsbelasting van de aangrenzende woningen? Hoe wordt het zware verkeer dwars door Emmeloord geweerd? Hoe zit het met inrijdproblemen met parkeren bij bijvoorbeeld het postkantoor, CWI, SNS-bank enzovoort? U stelt dat de aanpassingen een goede en veilige verkeersafwikkeling waarborgen. Waarop is dit gebaseerd? Hoe onderbouwt u dat? Is dit hele geknutsel voor advies voorgelegd aan het verkeersbureau? Zo ja, waarom liggen deze adviezen niet bij de stukken? Is er overleg geweest met de openbaarvervoermaatschappij? Worden er op deze manier niet tweemaal stenen gestapeld? Is dat niet kapitaalvernietiging en dat juist in tijd van bezuinigingen? Zijn we met betrekking tot de begrotingsdiscipline niet op de verkeerde weg? Is dit ons EUR 440.000,00 waard voor ongeveer drie jaar? Na drie jaar moet de zaak weer op zijn kop om het echt veilig te maken met rotondes in plaats van plateaus. Is dit verkeer in goede banen? College, graag uw argumentatie voor de CDA-fractie haar eindoordeel geeft.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Meer dan drie jaar geleden is in deze raadzaal bij VVD-motie nadrukkelijk vastgelegd dat de eenzijdige verkeerssituatie in Emmeloord alsnog zou worden aangepast via een deugdelijk verkeers- en vervoerplan. De verkeerssituatie is eenzijdig door de sterke nadruk op eenrichtingsverkeer, met als gevolg sluiproutes en verwarring bij verkeersdeelnemers.

Ook eenzijdig door de sterke nadruk op het weren van autoverkeer. In de verkiezingsprogramma's van diverse partijen, onder andere de VVD, is gepleit voor een snelle verbetering van deze voor Noord-oostpolder onlogische verkeerssituatie. Het collegeprogramma bleek op dit punt nogal onduidelijk en herhaalde slechts een aantal algemene uitgangspunten. De toen kersverse wethouder voor verkeer, Ritsema, meldde via de krant: nog even geduld te hebben, omdat het allemaal minder eenvoudig zou liggen. Dat blijkt mee te vallen.

De VVD-fractie is verheugd, dat het plan nu eindelijk op tafel ligt. Goede bereikbaarheid van Emmeloord voor autoverkeer, met behoud van verkeersveiligheid, heeft weer prioriteit. Terecht, want bereikbaarheid is essentieel voor een ieder die niet met de fiets naar het centrum kan of wil komen, vanwege ouderdom, handicap, zware boodschappen, een hekel aan weer en wind of lange reistijd. Dus bijna voor iedereen.

De VVD-fractie is het inhoudelijk eens met de voorgestelde bundeling van het verkeer op de hoofdwegen, de voorgestelde reconstructies van auto- en fietsinfrastructuur en deugdelijke parkeerbegeleiding, die ons wordt toegezegd.

Onze vreugde dreigde in de raadscommissie even vergald te worden door het vooruitzicht nog jaren de confrontatie aan te moeten met de eenzijdige verkeerssituatie in de Espelerlaan en de Koningin Julianastraat. Daarom hebben wij het college c.q. wethouder Ritsema gevraagd wat huiswerk ten aanzien van de voorfinanciering te doen. Dat is gedaan. Als wij de heldere notitie van het college c.q. de heer Kolhorn goed hebben gelezen, kan de aanpassing van genoemde straten plus kruisingen in 2005 haar beslag krijgen. Dat is relatief vlot. De VVD-fractie kan zich daarom vinden in de voorgestelde oplossing en kosten voor voorfinanciering.

Ook kunnen wij ons vinden in de reactie van het college op de andere uitvoeringspunten, met name de aanvulling van het Vogelbekonderzoek met een quickscan naar de oostelijke ringweg en de separate fietspaden in de Boslaan, waarom ook de CDA-fractie heeft gevraagd.

Kortom, we hebben verder weinig woorden nodig. De VVD-fractie gaat akkoord met het VVP Emmeloord, inclusief de uitbreiding zoals in de notitie is verwoord.

De heer **Wagemaker**: Mijnheer de Voorzitter. De Politieke Unie stemt in met het Verkeers- en Vervoerplan Emmeloord. Ik wil mij beperken tot de voorgestelde aanvullingen.

De reacties van automobilisten, zowel inwoners als bezoekers van Emmeloord, met betrekking tot de verkeerssituatie, geven aan dat men de huidige situatie heel graag veranderd wil zien. Men kan het geduld niet meer opbrengen om nog eens te wachten op de uitvoering van het Verkeers- en Vervoerplan Emmeloord op de termijn die daarvoor is gepland. Immers, het tijdstip van uitvoering van dit plan is in belangrijke mate afhankelijk van de uitvoering van de plannen Emmelhage en het Masterplan Emmeloord-Centrum. Deze laatste plannen zullen pas op z'n vroegst over acht à tien jaar – en dus niet over drie jaar – in het stadium zijn waarin het verantwoord is het Verkeers- en Vervoerplan qua uitvoering hieraan te koppelen en integraal uit te voeren. Daarom is de Politieke Unie blij met de voorgestelde relatief eenvoudige ingrepen die op kortere termijn voorzien in de oplossing van het knellende verkeersprobleem. Door de voorgestelde maatregelen komt het gemotoriseerde verkeer weer op de straten en lanen terecht die daar het meest geschikt voor zijn. Zoals bekend is de Politieke Unie van mening dat het terugdringen van het autogebruik een taak van opvoeders is en niet van een gemeentebestuur. Maar nu het autoverkeer uit straten wordt geweerd die totaal ongeschikt zijn als doorgaande route vindt het college de Politieke Unie aan zijn zijde.

Wij hebben grote waardering voor het feit dat het college de opmerkingen, gemaakt in commissie III, ter harte heeft genomen en met het onderhavige voorstel is gekomen. Wij vinden het uiteraard jammer dat deze oplossing extra geld kost. Echter, naar onze mening zijn de investeringen volstrekt verantwoord. We kunnen het onze kiezers niet aandoen nog minstens acht à tien jaar te moeten leven met de huidige verkeerssituatie.

De heer **Reijenga**: Mag ik de heer Wagemaker vragen hoe hij aan de acht en tien jaar komt?

De heer **Wagemaker**: Omdat bijvoorbeeld de veilige afwikkeling van het verkeer op de Espelerlaan pas nodig is als de wijk Emmelhage-Water en Emmelhage-Polderwonen zijn gerealiseerd. Dit staat in de stukken van het verkeersbureau. Als Emmelhage-Boswonen is gerealiseerd, wordt het drukker op de Boslaan en de Banterweg. Dan is een rotonde op de Espelerlaan nodig.

De heer **Reijenga**: Gaat u ervan uit, dat Emmelhage zo lang zal duren?

De heer **Wagemaker**: Als u in allerlei berichten tussen de regels doorleest, dan weet u dat het zeker niet sneller zal gaan dan nu is gepland. Hetzelfde geldt voor Emmeloord-Centrum. Misschien ben ik te pessimistisch. Dat zal blijken.

Voor wat betreft de veiligheid van fietsers en voetgangers: een veel gehoorde klacht van deze verkeersdeelnemers is dat men op bepaalde kruispunten – zoals bij het postkantoor – de situatie onoverzichtelijk vindt. Men voelt zich onzeker. Het zou dus wel eens zo kunnen zijn dat als de voorgestelde reconstructies zijn uitgevoerd, deze verkeersdeelnemers zich minder onzeker zullen voelen. Dit zal de veiligheid positief beïnvloeden. Echter, omdat de uitvoering van de voorliggende plannen vooral ten doel heeft het autoverkeer beter te faciliteren vragen wij het college nadrukkelijk om de veiligheid van voetgangers en fietsers blijvend te garanderen. De Politieke Unie zal op dit punt de plannen kritisch blijven volgen.

U zult begrijpen dat we instemmen met het voorstel. Wij wensen het college veel succes bij het uitvoeren van de plannen.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. Voor de gelegenheid ga ik hier staan. We vinden het een belangrijk moment om over het Verkeers- en Vervoerplan te spreken.

De heer **Reijenga**: Wilt u daarmee zeggen, dat de anderen die er niet gaan staan, het geen belangrijk moment vinden.

De heer **Voorberg**: Dat zou daaruit kunnen worden afgeleid. Ik had verwacht, zeker van mensen die het afgelopen jaar veel over dit plan hebben gezegd, dat zij het spreekgestoelte zouden gebruiken.

De heer **Roefs**: Het zegt zeker iets over de sprekers.

De heer **Voorberg**: Precies. Het Verkeers- en Vervoerplan Emmeloord roept bij onze fractie enige gemengde gevoelens op, als we achterom kijken. Dat moeten we benadrukken.

Een kleine tien jaar geleden hebben we de GMK vastgesteld en als hét beleidsuitgangspunt gekozen voor het verkeersbeleid in Emmeloord. Na de uitvoering was de euforie snel verdwenen. Moeizame discussies volgden. Wat hebben we hiervan geleerd? Een beleidsstuk niet zo strak hanteren als een keurslijf, zeker niet op dit gebied. Ook is het belangrijk na de uitvoering een evaluatie toe te passen om de effectiviteit van het beleid te bepalen. Ook om het beleid te willen aanpassen en zo nodig terug te keren op de schreden. Dat is voor bestuurders erg moeilijk. In het verleden heeft het college ooit gezegd niets meer te veranderen, ook toen bleek dat uit de samenleving sprake was van grote tegenstand.

Je moet er voor de toekomst van leren. Natuurlijk moet een bestuur – en ook wij als gemeenteraad – zo min mogelijk veranderen om desinvesteringen en maatschappelijke schade te voorkomen. Als het niet anders kan, ook al valt het niet gemakkelijk, dan moeten we erkennen dat we fouten hebben gemaakt en deze willen herstellen. De valkuil die ook nu op de loer ligt is: weer een allesomvattend groot plan willen vaststellen, dat later minder goede effecten blijkt te hebben, die we niet kunnen voorzien. We denken dat we alles weten wat in de toekomst gebeurt, maar verkeer is net zoals water, het is soms onvoorspelbaar. Laten wij de bestuurlijke bescheidenheid tonen en steeds evaluatiemomenten inbouwen om de effecten te bestuderen. Dat is een eerste vraag aan het college om dit goed in de gaten te blijven houden.

Nog een algemene opmerking. We hebben alle inspraakreacties nog eens bestudeerd en komen tot de conclusie, dat daarin een aantal aspecten is genoemd, dat naar onze mening onvoldoende aandacht krijgt. Ik noem daarbij onder andere:

- De situatie in de Drostlaan wordt niet in het versnelde uitvoeringsprogramma genoemd, terwijl hier verkeersonveilige oversteeksituaties bestaan. Waarom wordt deze situatie niet meegenomen?
- De fietsoversteeksituatie bij de Leeuwenbrug is levensgevaarlijk, maar wordt in de inspraaknota afgedaan met de opmerking, dat de verkeersregelininstallatie wordt aangepast. Kan deze situatie alsnog aandacht krijgen? Ik had verwacht, dat het in het VVP geregeld zou zijn.
- Er is vrijwel geen aandacht voor de mogelijkheid van bevoorrading van de winkels in het centrum door grote vrachtwagens. De aanbevelingen van Transport en Logistiek Nederland zijn niet meegenomen. Kan dit alsnog? De aanbevelingen zijn wellicht bij het college bekend.

Na deze algemene bestuurlijke opmerkingen, die wellicht ook wat kritische kanttekeningen inhouden, ook naar de raad (van tien jaar geleden): we moeten niet denken dat we alles nu vaststellen en het geen verandering behoeft. We moeten ervan leren, een aantal andere opmerkingen over het plan.

Wij kunnen instemmen met de afweging voor de voorkeursvariant: de bundeling op de hoofdwegen. Wij zijn blij met de aanvullingen van het college in het aanvullende voorstel. Het college is open omgegaan met de commissiediscussie over de versnelde uitvoering. Ook gaat het college grotendeels in op de gemaakte opmerkingen. Daarbij wil ik ook de Drostlaan opgenomen zien.

Wij blijven van mening, dat de Marknesserbrug op grond van de verkeersveiligheid moet worden aangepast. Onze fractie maakt deze opmerkingen al jaren. Deze brug is net zoals de Nagelerbrug aan vervanging toe.

We hebben in de commissie een opmerking gemaakt over het hoofdfietsnetwerk, dat niet volledig is. Het fietspad langs de Espelervaart is niet doorgetrokken. Het hoofdfietsnetwerk gaat niet over het stukje Urkerweg, dat voor fietsers is afgesloten. Wij kunnen niet instemmen met dat onderdeel, omdat het feitelijk onjuist is.

De wijze van voorfinanciering heeft onze instemming. We zijn blij met de zienswijze om iets naar voren te willen halen. Uit het voorstel kan ik de dekking van de EUR 24.000,00, die kennelijk jaarlijks moet worden betaald, opmaken. De wethouder kan daarop wellicht ingaan.

Een laatste opmerking betreft de breedte van sommige wegen, zoals de Koningin Julianastraat. In de notitie worden verschillende wegen genoemd, met daarbij de breedte van de rijbaan en het fietspad. Wij menen dat je daarover niet te gering moet denken. Bij het in twee richtingen openstellen van de Koningin Julianastraat moet daaraan iets worden gedaan, omdat anders sprake zal zijn van een verkeersonveilige situatie, ook in de aanwezige bocht.

Samenvattend, de fractie van de ChristenUnie/SGP is blij met het voorstel. Wel willen we evaluatiemomenten inbouwen. De fasering is een vindingrijke gedachte van het college. Daarmee wordt tegemoet gekomen aan onze gedachte om eerst punten aan te passen en dan te bekijken wat de effecten zijn.

Nog enkele resterende opmerkingen uit de inspraak. Het hoofdfietsnetwerk en de Marknesserbrug verdienen nadere aandacht. We willen ook wijzen op de krappe verhardingsbreedte van sommige wegen.

We wachten op reacties van het college, maar kunnen instemmen met het voorliggende plan. De uitwerking komt later.

De heer **Reijenga**: U zegt dat de Koningin Julianastraat in twee richtingen open gaat. De CDA-fractie is daarvan ook voorstander. Volgens u moeten we er wel iets aan doen. Wat wilt u daaraan doen?

De heer **Voorberg**: Ik heb in de notitie gelezen, dat men er over wil nadenken of de verhardingsbreedte voor de hoofdrijbaan kan worden gehandhaafd op drie meter, met daarnaast de twee fietsstroken van twee meter. In het voorstel is gesteld, dat men dit tijdelijk wil aanpassen naar vier meter en twee keer anderhalve meter. Ik zou zeggen: je moet eerder overwegen de rijstroken nog breder te maken. Kijk maar eens naar de Noordzijde, op zijn smalst; het is daar zes meter. Dat is te smal voor die drukke weg, die in twee richtingen wordt bereden. We willen in de Koningin Julianastraat niet een dergelijke situatie creëren.

De heer **Reijenga**: Ik wil er kort bij aansluiten. Wat zou u ervan zeggen daarvan een 30km-gebied te maken? De Beursstraat is een hot spot. Kijk je naar het provinciale plan en de ongelukken die daar gebeuren, dan is de Beursstraat met stip genoteerd, als eerste, als het gaat om ongelukken en gevaarlijke situaties in de bebouwde kom. De CDA-fractie overweegt voor te stellen van de Koningin Julianastraat een 30km-gebied te maken. Wat vindt u daarvan?

De heer **Voorberg**: Als je kijkt naar de aanpassingen die het college voorstelt – met plateaus aan het begin en het einde van de weg – en het beeld van de Koningin Julianastraat, dan leent deze straat zich wel voor een 30km-gebied. Het is niet de bedoeling daar hard te rijden, zeker niet met de huidige bocht. Fietzers worden daar weggesneden door auto's die te hard rijden.

De heer **Roefs**: Mag ik voorstellen deze interessante verkeerskundige discussie op een ander tijdstip te voeren. We zouden op hoofdlijnen over het VVP praten. Een maximum van 30 km voor fietsers is zeker aan te bevelen. Voor auto's betwijfel ik dat.

De heer **Reijenga**: De heer Roefs maakt oneigenlijk gebruik van het spreekrecht.

De heer **Roefs**: Ik krijg van de voorzitter het woord om aan te geven, dat nu op een niveau wordt gesproken, dat in de commissie thuishoort.

De heer **Reijenga**: U valt aan dat op een detailniveau wordt gesproken, maar u geeft zelf ook details aan. Wat dit betreft verwijt de pot de ketel dat hij zwart ziet.

De heer **Roefs**: Het is merkwaardig dat u de discussie voert. Normaliter bent u niet de woordvoerder voor verkeerszaken en heeft ook niet de discussie in commissie III bijgewoond. Daar waren twee vertegenwoordigers van de CDA-fractie aanwezig. U voert de discussie opnieuw. Dat moet u niet doen.

De heer **Reijenga**: De fractieleider van het CDA was vertegenwoordigd in de commissie, maar dat wist u misschien niet.

De heer **Roefs**: U was niet de woordvoerder voor verkeerszaken.

De **voorzitter**: Vindt u het goed dat u straks deze discussie voortzet?

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Het plan is weliswaar een lange termijnvisie, maar je komt er niet aan – zeker als je de bijlagen en de toevoeging van het college ziet – een en ander in detail te gaan bekijken.

Volgens ons schreeuwt de verkeerssituatie in Emmeloord om een oplossing voor de onlogische stromen die met name voor het snelverkeer sinds de invoering van de GMK zijn ontstaan. Hebben we zo misgekleund toen we de GMK vaststelden of is de aanpassing door middel van het VVP een voorbeeld van voortschrijdend inzicht?

Het blijkt eens te meer, dat je niet altijd en alleen moet afgaan op de deskundigen, maar wel degelijk ook moet luisteren naar de signalen uit de bevolking. Wat dit betreft lijkt de communicatie rond dit plan wel goed te zijn verlopen. De GMK was mede ingegeven door de bescherming van het langzame verkeer. Op dat punt is de GMK wel een succes geworden. Door het VVP blijven die maatregelen tenminste in stand. Wat ons betreft een goede zaak.

In de commissievergadering is al veel gezegd. Het college heeft heel goed geluisterd. D66 is blij dat de toegezegde versnelde aanpak van de Espelerlaan en de Koningin Julianastraat in 2004 en 2005 ter hand wordt genomen. Wel is het jammer, dat de vrijliggende fietsstrook op de Espelerlaan niet naar voren kan worden gehaald. Door het openstellen in twee richtingen komen de fietsers meer in de knel dan nu, zeker als ook de bussen van de banen gebruik gaan maken. Wij pleiten ervoor de aanleg van een vrijliggende fietsstrook eerder aan te pakken dan tot nu toe gedacht en dit niet te combineren met de plannen voor de rotonde van de Moerasandijviestraat. Misschien kunt u ingaan op het financiële verschil: het naar voren halen van gewone fietsstroken en het vervangen door vrijliggende fietsstroken op de Espelerlaan – Koningin Julianastraat.

Het tegengaan van sluipverkeer is in feite de belangrijkste correctie ten opzichte van de GMK. De straten inrichten op basis van het principe van duurzaam veilig, gelardeerd met 30 km/uur zones en de nodige drempels zou moeten helpen. Met alleen fysieke maatregelen komen we er niet. Wij zien de gedragsbeïnvloeding ook als een belangrijke randvoorwaarde. Het is niet alleen een taak van de provincie en de belangenorganisaties, maar ook een taak van de gemeente. Ik sluit me aan bij de woorden van de Politieke Unie hieromtrent.

Uw toezegging voor een nader onderzoek naar de oostelijke ringweg, in combinatie met de aansluiting op de Vogelbek juichen we toe. We hebben echter meer moeite met het antwoord op onze vraag naar een langzaamverkeersverbinding over de Urkervaart naar het industrieterrein Nagelerweg. Ik heb geen zicht op de verkeersstromen van het langzame verkeer van noord naar zuid. Wel weet ik dat het voor het langzame verkeer flink omrijden kan betekenen. Een kort onderzoek – quickscan – zou u kunnen overtuigen van de noodzaak of ons op andere gedachten kunnen brengen.

Een tweede knelpunt blijft Onder de Toren. Een stadsgracht mag dan wel mooi zijn voor het aanzien en de waterbeheersing, maar belemmert wel een goede doorstroming voor het langzame verkeer. Fietsers van de Erven worden gedwongen over de Korte Dreef, richting Leeuwenbrug, te rijden en verder naar de Nagelerbrug. De Korte Dreef is veel te smal voor dat vele verkeer, zeker als het busstation ook langs die kant wordt ontsloten. Kortom, gewoon gevaarlijk. Een simpele fietsbrug over de stadsgracht lijkt ons niet zo moeilijk. Daarmee wordt het fietsverkeer over een veilige en autoluwe Kampwal geleid. Waarover praten we qua financiën?

We zijn van mening, dat moet worden onderzocht of de infrastructuur van het fietsverkeer langs de Espelervaart – met name bij het knelpunt Moerasandijviestraat – onder de brug bij de Espelervaart een betere doorstroming kan krijgen. Er kan dan een veilige en vooral directere noord-zuidverbinding voor het langzame verkeer tot stand komen. Het knooppunt Onder de Toren wordt dan ontlast.

Tot slot. Het VVP is taakstellend, maar inmiddels zijn al gedetailleerde plannen uitgewerkt om de uitvoering niet onnodig te vertragen. Wij denken dat het bij de uitvoering nuttig is regelmatig evaluatiemomenten in te lassen om de plannen bij te stellen, zodat GMK-nachtmerries kunnen worden voorkomen. Wij denken dat het plan in voldoende mate is uitgewerkt en stemmen daarmee in.

Alleen een voortvarende uitvoering en veel communicatie zijn voor draagvlak voor de plannen van groot belang. Geen woorden maar daden! En dat voor een oud-Amsterdammer.

De heer **Van der Est** : Mijnheer de Voorzitter. Om in stijl te blijven, we hebben vanavond door de VVD en D66 veelvuldig de woorden quickscan horen gebruiken. Ik heb vanmorgen op de markt een quickscan gedaan onder de bevolking van Emmeloord en buitengebied. Ik heb gevraagd wat de onderwerpen zijn waarover het meest wordt gesproken:

1. het weer
2. de Haagse politiek
3. het verkeersplan van Emmeloord.

Gelet op de ontwikkelingen in Emmeloord en de toenemende (auto)mobiliteit, werd in een vorige raadsperiode besloten tot rigoureuze aanpassing van een aantal toe- en afvoerwegen naar Emmeloord-Centrum. Dit leverde veel commotie op, mede omdat het plan gefaseerd werd ingevoerd en de knelpunten eerst moesten worden ervaren voordat er commentaar op kwam. Echter, toen het commentaar kwam was deze niet mis te verstaan en hardnekkig. De laatste stappen, het weren van sluipverkeer in de woonwijken rondom het centrum, werden niet meer als oplossingen gezien en kwamen te laat. Inmiddels zijn ook de inzichten in verkeer en regulering daarvan veranderd. Deze ontwikkelingen hebben ertoe geleid dat er nu een nieuw Verkeersplan Emmeloord ter besluitvorming voor ligt.

In de commissievergadering over dit plan zijn vanuit de commissie tal van opmerkingen gemaakt. Deze betroffen niet zo zeer de basis van het plan, maar meer verdere detaillering en aanvullingen en het tijdspad van realisering. Met name het op korte termijn realiseren van het tweezijdig voor autoverkeer berijdbaar maken van Espelerlaan en Koningin Julianastraat leefde niet alleen, zoals wij weten, bij de bevolking, maar ook breed in de commissie. Onze fractie stelde in de commissie wel als voorwaarde dat versnelde uitvoering ook financieel haalbaar zou moeten zijn.

In aanvulling op deze opmerkingen van de commissie heeft het college van B&W nu een uitwerkingsvoorstel neergelegd. Door dit voorstel wordt het mogelijk om volgend jaar een aantal maatregelen te nemen zodat de tweezijdige openstelling van de Koningin Julianastraat en Espelerlaan mogelijk wordt. De fractie van PvdA/GroenLinks is van mening dat het college op een adequate manier heeft gereageerd op de wensen vanuit de commissie. De extra financiering, met een extra rentepost van EUR 24.000,00, mag in de ogen van onze fractie geen belemmering zijn. Eventueel zou dit bedrag ook gefinancierd mogen worden uit een te verwachten overschot van de rekening 2003.

Centraal bij de afwegingen van de fractie van PvdA/GroenLinks staan de volgende vragen:

1. Is er sprake van voldoende veiligheid voor de zwakkere verkeersdeelnemers?
2. Zijn de maatregelen ook voor de langere termijn inpasbaar of blokkeren zij eventueel gewenste toekomstige aanpassingen?
3. Is de financiering van dien aard dat er geen problemen in de toekomst zijn te verwachten?
4. Is er al dan niet sprake van onnodige kapitaalvernietiging op korte of langere termijn?

Monitoring

Daarnaast is onze fractie van mening dat goed moet worden bijgehouden of de verkeersveiligheid, met de voorgestelde maatregelen, in de praktijk ook voldoende is. Als mocht blijken dat op een of meer punten ingrijpen noodzakelijk is, moet dat ook gebeuren. Hierbij denken wij met name aan de veranderingen op de verschillende kruispunten langs de Espelerlaan.

Wensen

Op detailniveau blijven er voor onze fractie nog wel enkele wensen.

- Aangezien een rotonde op de kruising Espelerlaan/Moerasandijviestraat niet op korte termijn kan worden gerealiseerd, kunnen wij instemmen met de aanleg van een plateau als tijdelijke voorziening. Voor zover onze informatie strekt, kan zo'n plateau wel tien jaar mee.

- De fractie van PvdA/GroenLinks gaat er dan wel vanuit dat het college de noodzakelijke stappen, zoals een bestemmingsplanwijziging, vroegtijdig gaat zetten om te komen tot de realisering van deze rotonde op termijn.

- Mede gelet op het gegeven dat op de langere termijn bij de herinrichting van de Deel op het wegvak Koningin Julianastraat ingrijpende andere maatregelen te verwachten zijn, zou je in de ogen van onze fractie investeringen tot het minimum moeten beperken, echter zonder de verkeersveiligheid geweld aan te doen.

Daarom stellen wij voor om de fietsstroken twee meter te laten. Dit sluit ook beter aan op de Noordzijde met een rijweg van drie meter. Hierdoor wordt het karakter van de weg, met meer ruimte voor de fiets, duidelijker richting 30km-regime gelegd.

Als het CDA hierover een voorstel indient, dan heeft dit onze steun.

Communicatie

Van het college wordt door onze fractie simpelweg verwacht dat hij helder communiceert over wat wordt gedaan en wanneer. Ook moet het college informatie geven over de gevolgen voor de omgeving en de verkeersdeelnemers. College, gebruik hierbij ook de website van de gemeente.

Nu we het toch over de website hebben. Wethouder, ik heb de fietsplanner nog niet kunnen vinden op www.Noordoostpolder.nl

Oordeel

Naar onze mening ontstaat door de bundeling van verkeer een heldere vervoersstrook naar en van het centrum. Ook de bereikbaarheid met de fiets blijft in grote lijnen overeind. Daarnaast kan de structuur voor het openbaar vervoer, zoals voorgesteld in de nota, op termijn een impuls betekenen voor de interne mobiliteit.

Wij zien dit voorstel als een fase in een groeimodel naar een volledige realisering van de doelstellingen van het VVP. Het oordeel van de fractie van PvdA/GroenLinks over het Verkeers- en Vervoerplan is positief.

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. Het is voor het college verheugend dat we overwegend positieve reacties vanuit de raad mogen beluisteren over het VVP Emmeloord. Het is op zich begrijpelijk, dat een en ander voor een aantal fracties reden is voor het stellen van vragen. Met het vaststellen van het VVP maken we een beweging ten opzichte van het verleden.

We proberen naar de toekomst toe een structuur neer te leggen waarmee het centrum van Emmeloord vooruit kan en ook inspeelt op de ontwikkelingen aan de noordkant van Emmeloord, waar de nieuwe woonwijk Emmelhage aan de orde is.

Het is goed aan te geven wat de doelstellingen van het Verkeers- en Vervoerplan zijn. Het gaat erom voor de gevoelens, zoals die bij de bevolking leven, ten opzichte van de huidige situatie – met name ten aanzien van het sluipverkeer – goede oplossingen te vinden. Uiteraard, uitgangspunten van de GMK bleven daarbij overeind. Het ging daarbij om het verhogen van de verkeersveiligheid, het verminderen van verkeershinder (met name sluipverkeer in de woonwijken), het bevorderen van het fietsgebruik, het verbeteren van het verkeersklimaat voor de voetganger, alsmede het waarborgen van de bereikbaarheid van het centrum. Voor met name het centrum van Emmeloord was de doelstelling het bevorderen van een evenwichtige verhouding van vraag en aanbod van parkeerplaatsen in Emmeloord-Centrum.

Onder advisering van het verkeersbureau is het gelukt om op evenwichtige wijze aan de doelstellingen te voldoen. Met elkaar hebben we moeten constateren, dat niet aan alle zaken op een juiste, evenwichtige wijze kan worden voldaan. Als je een goede bereikbaarheid voor het centrum van Emmeloord wil hebben, maar je wilt ook het doorgaande verkeer, dat zich in en rond het centrum verplaatst, verminderen, dan moet worden geconstateerd dat sprake is van een spanningsveld. In de presentaties, die we in de raadscommissie hebben gegeven, heeft u kunnen zien dat wil je het echt bereiken, het hele centrum op slot moet worden gezet. Het verkeer zoekt, net als water, het plekje waar het langs kan.

In dat licht gezien is het college van mening, dat we met een evenwichtig Verkeers- en Vervoerplan bij de raad zijn gekomen. Een plan, dat ook naar de toekomst redelijk houdbaar is. Ik ben het eens met de opmerkingen, onder andere gemaakt door de heer Voorberg. Ik proef het ook bij andere fracties. We moeten ervoor waken dat het een star beleidsplan wordt. Kijkend naar wat we doen, moeten we anticiperen op de effecten daarvan. We hebben uit de geschiedenis ook kunnen leren, dat niets zo moeilijk voorspelbaar is als verkeer.

Het is goed de gestelde vragen te beantwoorden. Ik heb geconstateerd dat raadsbreed de doelstellingen, zoals neergelegd in het VVP, worden onderschreven. Echter, de heer Reijenga stelde dat naar de beleving van de CDA-fractie de veiligheid wat minder aandacht krijgt. Het college is dit niet met de heer Reijenga eens.

De heer **Reijenga**: Ik heb het afgezet tegen de GMK.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik begrijp, dat ik het iets genuanceerder moet opvatten. Ik ben van mening, dat met dit VVP de veiligheid op een goede wijze is ingevuld. Laten we helder voor ogen hebben dat het gaat om het vaststellen van een visie, een plan op hoofdlijnen. De detailuitwerkingen komen aan de orde, ook in de raad. Op die momenten is de gelegenheid aanwezig te kijken of een en ander goed en verantwoord wordt gedaan. Ten aanzien van het voorstel van de snellere uitvoering zeg ik de raad graag toe dat we op die momenten de verkeersdeskundigen daarin laten meekijken.

Overigens, intern hebben we het externe bureau, dat het VVP mede tot stand heeft gebracht, al naar het aanvullende voorstel laten kijken. Met name ten aanzien van het plateau Moerasandijviesstraat/Espelerlaan is gevraagd of dit vanuit een oogpunt van verkeersveiligheid verantwoord is, met name voor het langzame verkeer.

In de uitwerking zal het college voorstellen de Espelerlaan van een middengeleider te voorzien, van een dusdanige ruimte dat de fietsers in twee etappes kunnen oversteken. Hiermee wordt aangegeven, dat de verkeersveiligheid van met name de zwakkere verkeersdeelnemers een hoge prioriteit bij het college heeft en alle aandacht krijgt, die het verdient.

De CDA-fractie heeft terecht kritisch gekeken naar de verkeersafwikkeling op de Korte Dreef, Lange Dreef, Onder de Toren, ook in relatie tot de nieuwe in- en uitrit van het busstation dat daar zal worden gerealiseerd. Het is een redelijk druk traject. Nadrukkelijk moet worden gekeken naar de verkeersafwikkeling daar. Er ligt een duidelijke relatie met de verkeersregelinstallatie op het kruispunt Onder de Toren en op het kruispunt bij de Leeuwenbrug. De afstemming en doorstroming moet optimaal zijn. We moeten ons wel realiseren, dat we er op drukke momenten aan moeten wennen dat men niet in een keer kan doorrijden, maar een of twee keer zal moeten wachten voordat het kruispunt kan worden genomen. Op zich is het niet erg. Het remt in ieder geval de snelheid van het verkeer af. Zo lang de fietsers op dat traject gebruik moeten maken van de rijbaan, is het veiliger voor de fietsers. Overigens, het is de raad bekend dat het college voornemens is om de fietsroute langs de Lange en Korte Dreef – zodra in de Schepenbuurt de reconstructie is afgerond, de Leeuwenkant en de Schokkerwal zijn voorzien van asfalt met fietsstroken – langs de andere kant van de gracht te leggen. Het fietsverkeer wordt dus van de Lange en Korte Dreef gehaald.

In het kader van de verkeersveiligheid is het een belangrijke stap, die we met elkaar kunnen zetten.

De heer **Voorberg**: Mag ik hierover een vraag stellen. U spreekt over de Leeuwenbrug. Als de fietsers niet meer via de Korte en Lange Dreef gaan, dan wordt het veiliger. De fietsers mogen daar wel blijven oversteken. Het knelpunt met het rechtsafslaande verkeer is ook met de dodehoekspiegel van de vrachtwagens niet waterdicht opgelost. Ik heb met name op die onveilige oversteekplaats gedoeld. Aanpassing van een verkeersregelininstallatie lijkt mij onvoldoende om het onveilige punt weg te nemen.

Wethouder de heer **Ritsema**: Dat hangt ervan af wat je onder aanpassing van de verkeersregelininstallatie verstaat. Je zou je kunnen voorstellen – maar dan gaan we heel diep in de techniek – dat de fietsers op een gegeven moment groen licht krijgen, terwijl het autoverkeer rood licht heeft. Ik stel voor nu niet in detail te gaan. Wees ervan verzekerd dat het college daar de juiste kritische aandacht aan zal geven om dit zo fatsoenlijk mogelijk binnen de normen van verkeersveiligheid te brengen.

Dit brengt mij bij het fietsbruggetje van de heer Vermeulen, in het verlengde van Onder de Toren, over de gracht. Het is niet verstandig op dat redelijk drukke traject een extra fietsoversteek te maken. Ik wijs erop dat als de fietsers even rechtsaf slaan naar het kruispunt bij het gemeentehuis, zij via de verkeersregelininstallatie op een fatsoenlijke manier kunnen oversteken. Vervolgens kan men aan de overkant van de gracht de weg vervolgen. Ik vraag de heer Vermeulen of hij het eens kan zijn met die alternatieve oplossing.

Ik heb al een aantal keren benadrukt, dat de veiligheid voor het college belangrijk is. Bij alle uitwerkingsvoorstellen zullen we daaraan nadrukkelijk aandacht geven.

De CDA-fractie heeft aangegeven, dat niet vanuit het centrum is geredeneerd, maar dat het VVP via knip- en plakwerk aan het Masterplan wordt gekoppeld. Ik meen dat het een niet terecht beeld is. Wordt gesproken over een integrale visie op het Verkeers- en Vervoerplan in relatie tot het Masterplan Emmeloord-Centrum, dan ben ik van mening dat de integraliteit wel degelijk is gewaarborgd. In het VVP is niet opgenomen hoe we in de reconstructie van het centrum de fiets- en voetpaden zullen inrichten. Dat zal moeten aansluiten op wat we in het VVP als aanzet hebben opgenomen. In de toekomstige inrichting – de complete aanhechting van de maatregelen die mogelijk in de Koningin Julianastraat nodig zijn, omdat de bereikbaarheid van de parkeervoorzieningen moet worden geregeld – zullen deze aspecten nadrukkelijk aandacht moeten krijgen. Op dat brengen we het VVP in relatie met de ontwikkelingen in het centrum van Emmeloord. Dat houdt ook in, dat we dan bijvoorbeeld praten over hoe we de fietsverbinding vanaf de Noordzijde, via de Beursstraat naar de Nagelerweg leiden. Dit zijn zaken die in de uitwerking aan de orde komen. Kortom, we denken wel degelijk vanuit het hart en houden niet van knip- en plakwerk.

Voorts de aanvulling van het voorstel naar aanleiding van de commissievergadering. Deze wethouder kreeg daarbij als boodschap naar het college mee: kijk of een snellere uitvoering mogelijk is. Zo ja, hoe en op welke wijze kan dit worden gefinancierd.

Ik wil eerst op de inhoud van het aanvullende stuk ingaan en de maatregelen die we versneld gaan uitvoeren. Overigens, wat nu voorligt en wat vanuit de raadscommissie is gekomen, sluit redelijk aan bij wat in het collegeprogramma daaromtrent is opgenomen. Daarin staat, dat snellere oplossingen moeten passen in de langetermijnvisie.

Wij hebben voorgesteld om in 2004/2005 te kunnen overgaan in twee richtingen van de Koningin Julianastraat en de Espelerlaan. Waarom niet eerder dan 2004/2005? De raad onderschrijft het standpunt van het college, dat wij eerst de Boslaan/Banterweg moeten aanpakken. De staat van de weg schreeuwt daarom.

Als tweede – en dat is de omwonenden toegezegd – wordt het gebied rondom de Acacialaan aangepakt, gekoppeld aan rioleringswerkzaamheden en vervolgens het inrichten als 30km-gebied.

Als derde kunnen we aan de gang met de voorbereidingen en uitwerking van de versnelde openstelling in twee richtingen.

Daar we een bepaalde menskracht op onze afdeling Nieuwe werken/verkeer hebben, kunnen we niet alles tegelijk. Zaken moeten achtereenvolgens worden aangepakt.

De onderdelen op zich. Ik ben al ingegaan op het kruispunt plateau Moerasandijviestraat/Espelerlaan. Ik heb in hoofdlijnen geschetst hoe de uitwerking het college voor ogen staat. Via de middengeleider komen we tot een veilige afwikkeling van het (langzame) verkeer.

Waarom is een plateau nu verantwoord, terwijl het VVP feitelijk spreekt over een rotonde op die plaats? Ik kan het helder uitleggen. Het VVP gaat in de voorgestelde maatregelen uit van de autonome groei van het verkeer in en rond het centrum en van de verkeersintensiteiten, die aan de realisering van de totale wijk Emmelhage zijn gekoppeld.

Die situatie doet zich niet eerder voor dan omstreeks 2010/2012. Op dat punt zit de heer Wagemaker met de acht jaar niet zo ver naast de waarheid.

In de huidige situatie zijn de intensiteiten nog niet op de Espelerlaan aanwezig. In dat licht gezien is voor de tussenliggende periode een plateau verantwoord. Het verkeersbureau heeft dit onderschreven. Wij zijn het niet eens met de opmerking van de CDA-fractie, dat we met dit voorstel aan het knutselen zijn. Wat wij doen past in de langetermijnvisie, zoals opgenomen in het VVP. We anticiperen daarop. Het spreekt voor zich, dat het tijdelijk extra geld vraagt. Is het kapitaalvernietiging? Het college is van mening, dat dit niet het geval is. Op het moment dat je een rotonde op een later moment aanlegt, omstreeks 2010/2012, komen de rentekosten op een later moment aan de orde. Ook de vervanging en het onderhoud komen later aan de orde. De maatregel die wordt uitgevoerd betekent, dat je op het kruispunt, in het kader van onderhoud, de eerste tien jaar geen kosten hebt. De investeringen zijn op voorhand niet allemaal kapitaalvernietiging. Een deel daarvan is onderhoud, dat anders in de tussenliggende periode aan de orde zou zijn geweest. Ook mag worden gezegd, dat een deel daarvan wordt terugverdiend, omdat op een later moment wordt geïnvesteerd en op een later moment onderhoudskosten aan de orde zijn.

Het voorgaande geldt ook voor de sobere ingrepen, die noodzakelijk zijn, met name op het gedeelte van de Espelerlaan tussen het kruispunt Onder de Toren, de Koningin Julianastraat en de Moerasandijviestraat. De huidige situatie is daar dat we een aparte strook voor de bus hebben. Overigens is het op zich opmerkelijk dat de bus in die situatie een aparte strook heeft gekregen toen het eenrichtingsverkeer was, terwijl op het deel voorbij het kruispunt met de Moerasandijviestraat, waar altijd tweerichtingsverkeer aanwezig is geweest, de bus geen aparte strook had. De situatie die nu aanwezig is tussen de Moerasandijviestraat en de Acacialaan, zal ook worden gecreëerd op het gedeelte tussen de Moerasandijviestraat en Onder de Toren, Koningin Julianastraat. Het geeft geen onveiligere situatie dan op het andere gedeelte. Wel betekent het, dat de profilering van de weg – met name de kleuring van de rijbaan, de fietsstroken en de busstrook – zal worden aangepast: een rijbaan in het midden, met aan weerszijden twee fietsstroken.

Het betekent ook dat we kunnen bekijken hoe het in de toekomst gaat: hoe zal de toename van de verkeersintensiteiten zijn en op welk moment is het noodzakelijk op dat traject over te gaan tot een vrijliggende fietspad, zoals in het VVP is aangegeven. We zullen dit nadrukkelijk volgen, van tijd tot tijd evalueren via metingen en op tijd met maatregelen komen. Het betekent dat dit ons de tijd geeft op het juiste moment met de voorbereidingen te beginnen, zodat op het moment dat de rotonde noodzakelijk wordt, deze aanwezig is. Dit heeft onder andere te maken met het moeten aanpassen van het bestemmingsplan, omdat een deel van de bestemming openbaar groen de bestemming verkeersdoel-einden moet gaan krijgen.

Gesproken is over de geluidsbelasting op dat traject. In de aanvullende notitie is hierover vermeld, dat op grond van de modellen is gebleken dat we uiteraard een toename hebben van de geluidsbelasting op het traject, omdat we verkeer op de Espelerlaan gaan bundelen. U heeft ook gezien dat de geluidsbelasting in de woonwijken aanzienlijk verminderde. Dat is verbetering van het woonklimaat. Ook is gesteld, dat op grond van de modellen de verwachting is dat de effecten beperkt zullen blijven en het niet noodzakelijk maken dat ingrijpende geluidsisolerende maatregelen op de gevels zullen moeten worden getroffen. Op het moment dat we dit gaan doen, zullen we uiteraard conform de wetgeving een geluidsonderzoek laten plaatsvinden. Uit metingen kan blijken, dat geringe aanpassingen – bijvoorbeeld het vervangen van het glas in de ramen door dubbel, isolerend, glas – noodzakelijk zijn.

Een aantal fracties heeft over het profiel van de Koningin Julianastraat gesproken. Kijken we naar het profiel op de Noordzijde, met name het eerste deel, vanaf het Pastoor Koopmanplein tot ongeveer het parkeerterrein bij de winkels, dan is daar een profiel van dezelfde breedte aan de orde: rijbaan van drie meter en fietsstroken van twee maal anderhalve meter. In de Koningin Julianastraat is een totale breedte van zeven meter onderverdeeld in drie meter en twee keer twee meter. Het zou logisch zijn te zeggen dit aan te passen als een en ander met andere trajecten wordt vergeleken, zoals de Europa-laan en de Scandinaviëlaan.

Op het moment dat een en ander aan de orde is zal kritisch worden bekeken – en ik hoop niet dat het acht jaar duurt, in relatie tot de ontwikkelingen rond het centrum, met name De Deel – of het noodzakelijk is kosten aan herprofilering te besteden, als bekend is dat op een redelijke termijn met de straat aan de gang moet worden gegaan.

Wij schatten in, gelet op het aanwezige profiel, dat het verantwoord is een en ander binnen de huidige profilering en verdeling te kunnen uitvoeren.

De suggestie, die de heer Reijenga heeft gedaan om daarvan een 30km-gebied te maken, nemen we graag mee. De portefeuillehouder is van mening, dat als daartoe wordt overgegaan, we moeten over-

wegen of het verstandig is dit voor de hele Noordzijde in te stellen, omdat het gaat om een vergelijkbare verkeerssituatie.

De heer **Reijenga**: Het sluit aan bij de Acacialaan. Het is dan van de zotte om te zeggen, dat het in het gebied er achter niet geldt. Ik ben blij met uw antwoord.

Wethouder de heer **Ritsema**: Parkeren postkantoor. Het college is van mening, dat op het moment dat we tot tweerichtingsverkeer komen, we de inrijdrichting van de parkeerstroken aan de linkerkant, komend vanaf de Espelerlaan, moeten omdraaien. Het is een kwestie van het verleggen van de witte steentjes.

Wij gaan ervan uit, dat de aanpassingen nodig zijn op het kruispunt met de Koningin Julianastraat, ter hoogte van het postkantoor. Het betekent dat de voorrangsregeling Koningin Julianastraat richting Boslaan overeind blijft. Daar moeten aanpassingen plaatsvinden om ruimte te creëren en de fietsers op een goede manier ruimte te geven. Het kan zo zijn, zoals de heer Wagemaker stelde, dat het voor de fietsers een verbetering wordt. De uitwerking van de plannen komt terug bij de raad.

Hetzelfde geldt voor het kruispunt Onder de Toren/Koningin Julianastraat/Espelerlaan. Nu moet men, komend vanaf Onder de Toren, verplicht naar rechts. Er moet een aanpassing komen waarbij het verkeer rechtdoor, richting Espelerlaan, kan gaan.

Excuus dat het niet is gelukt om de rapportages van het overleg met het verkeersbureau voor de raad ter inzage te leggen. Op het moment, dat we met de concrete uitwerking aan de gang gaan, zullen wij het verkeersbureau daarbij betrekken. We zullen u over de bevindingen informeren.

Vervolgens de opmerkingen van de heer Reijenga met betrekking tot de begrotingsdiscipline en de voorfinanciering. De vraag is gesteld of het verantwoord is, ook in het licht van de bezuinigingen. Daarbij komt ook de vraag van de heer Voorberg over EUR 24.000,00 aan de orde. Dat is een totaalbedrag en niet per jaar. Het is een berekening op basis van het bedrag dat we naar voren halen, uitgesplitst naar een gedeelte voor De Munt en een gedeelte voor Emmelhage. Rentepercentages in grondexploitaties zijn altijd redelijk ruwe inschattingen. Het is gekoppeld aan de uitgifte. De rentetoe-rekeningen in de grondexploitaties zijn gebaseerd op een bepaalde uitgiftetermijn. Ben je vlugger dan heb je rentewinst; ben je wat later, dan heb je renteverlies. Praten we over de rentekosten die in dit geval op de desbetreffende grondexploitaties zullen drukken, dan gaat het om enkele centen per vierkante meter. Daarmee zijn de kosten gedekt.

Het college is van mening dat deze wijze van voorfinanciering, ook gelet op de bedragen, goed in de begrotingsdiscipline is in te passen. De begroting wordt daarmee niet onder druk gezet. We praten niet over structurele uitgaven, die vervolgens de begroting belasten. Een en ander wordt in de desbetreffende exploitaties verwerkt. Wij zijn van mening, dat het daarmee in goede banen is geleid.

De heer Roefs heeft niet zo veel vragen gesteld. De VVD-fractie kan zich vinden in het voorstel en is blij met de aanvulling van het college.

Hetzelfde geldt voor de heer Wagemaker. Ik ben er al op ingegaan, dat het college veel aandacht besteed aan verkeersveiligheid en het langzame verkeer.

De heer Voorberg heeft het fietspad langs de Espelervaart genoemd. Het college is van mening, dat de huidige verbindingen voldoende zijn voor de fietsers. Men moet misschien een keer rechtsaf, vervolgens oversteken; daarna kan men de weg weer vervolgen. Wij denken dat het geen onoverkomelijk bezwaar is; het is een goede fietsstructuur.

De heer **Voorberg**: Bent u ook van mening, dat de kaart van het hoofdfietsnetwerk correct is? U trekt het fietspad door aan de westzijde van de Espelervaart, tot aan de Moerasandijviestraat. Dan eindigt het in het niets. Dat is niet logisch. De kruising is ook onveilig. Een fietspad langs de Espelervaart kan verlichting voor het verkeer in het centrum betekenen.

Wethouder de heer **Ritsema**: U weet ook dat wij in de Moerasandijviestraat met een aanpassing komen, waardoor de oversteken veiliger worden.

De heer **Voorberg**: In het VVP is het fietspad aan de andere kant getekend. Het pad is onlogisch ingetekend. Het sluit aan op mijn wens die verbinding te maken, maar die wordt niet gemaakt.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik heb u gezegd, dat ik met het bestuur van de Fietsersbond Flevoland op stap ben geweest, op een zaterdag, in Emmeloord. Van de Fietsersbond heb ik op dit punt geen kritiek ontvangen. Ik beschouw het niet als een onoverkomelijk probleem in het hier aanwezige fietsnetwerk. We hebben van de Fietsersbond een ruime voldoende gekregen voor de wijze waarop we in Noordoostpolder met de fietsers omgaan.

Tot slot nog een opmerking over gedragsbeïnvloeding. De heer Vermeulen stelde, dat dit niet bij de provincie moet worden gelegd. De gemeente heeft hierin een taak. Voor alle duidelijkheid. Alle gemeenten zijn in het vervoerberaad aanwezig. Preventieve acties en maatregelen worden daar collectief besloten en vervolgens opgenomen in het werkplan van het vervoerberaad. Daarin vervullen wij met elkaar de taak die we hebben.

Ik wil het hierbij laten.

De heer **Reijenga**: Ik heb een aantal vragen over de Boslaan gesteld. Daarop wil ik een reactie horen.

Wethouder de heer **Ritsema**: De onderhandelingen verkeren in een afrondend stadium. De inzet van het college is, dat met het bedrag dat de provincie voor groot onderhoud heeft, de bruidsschat die meekomt in het kader van de overdracht, de maatregelen kunnen worden uitgevoerd. Ik ga ervan uit, dat het budgettair neutraal kan, tenzij wij een extra wensenpakket inbrengen. Ik schat in dat het niet nodig is. We praten over het opknappen van het vrijliggende fietspad, het opknappen van de rijbaan inclusief veilige fietsoversteken ter hoogte van de camping en het fietspad van de Oude Espelerweg. Het college gaat ervan uit, dat het binnen die bedragen kan worden uitgevoerd.

De heer **Reijenga**: Betekent het ook dat het plan in 2004 kan worden uitgevoerd?

Wethouder de heer **Ritsema**: Het zou deze portefeuillehouder zwaar tegenvallen als dit niet het geval zou zijn.

De **voorzitter**: Wie heeft behoefte aan een tweede ronde?

De heer **Reijenga**: Mijnheer de Voorzitter. Eerst wat algemene opmerkingen. Enkele fracties hebben opmerkingen gemaakt over de geschiedenis van het verkeers- en vervoerbeleid binnen Emmeloord. Ik ben het eens met de opmerkingen van de heer Voorberg. Wat mij betreft heeft hij wijze woorden gesproken. Het is inderdaad verstandig te kijken welke effecten ontstaan; wees niet star, pas je aan. De CDA-fractie heeft dit ook geleerd, naar aanleiding van de laatste tien jaar. Evalueer op tijd. Het college is dat zeker van plan. Ga na wat de effecten zijn en pas zaken aan.

Ik heb mijn betoog in twee stukken verdeeld. Qua kritiek zat het venijn misschien wat in de staart. Men moet er oog voor hebben hoe het betoog van de CDA-fractie is opgebouwd. Het geheel is positief, op onderdelen kritisch.

Ik ben ervan overtuigd, dat de situatie aan de Korte Dreef een moeilijke wordt. Ik heb me laten informeren hoe dit, ook in technische zin, is gedacht. Ik heb er vertrouwen in, maar de doorstroming zal op spitsuren zeker een probleem worden. We moeten hopen dat het zich niet al te vaak voordoet.

Ik ben blij, dat de fietsers van die route af gaan en dat er een goede route aan de andere kant van de gracht komt. Dat is een goede zaak voor de veiligheid.

U heeft een beeld voor ogen waarbij sprake is van waarborgen voor de zwakke verkeersdeelnemers.

Ik sluit aan bij de opmerking van de heer Wagemaker: we willen de veiligheid voor fietsers gegarandeerd zien en zullen het kritisch volgen. Het lijkt me niet verstandig nu op details in te gaan. Ik heb begrepen, dat het college het idee om van de Koningin Julianastraat een 30km-gebied te maken, positief beoordeelt en wil meenemen. Het zal een natuurlijke situatie geven als het gebied er boven ook 30 km wordt gemaakt. We zijn dan af van het sluipverkeer. Ook de Noordzijde kan hierbij aansluiten.

Inzake de geluidsbelasting proef ik onzekerheid. We moeten de uitkomst van onderzoeken afwachten. Omtrent eventuele kapitaalvernietiging is het niet goed nu allerlei rekensommen te maken. Een deel van het bedrag – het opnieuw inrichten van kruispunten, straten – zal teniet worden gedaan. Daarbij is sprake van enige kapitaalvernietiging.

We wachten voorstellen over de Boslaan af. De CDA-fractie heeft in de commissie opmerkingen gemaakt over de inrichting van de Boslaan, met name ten aanzien van de snelheid van het verkeer.

Inzake de Koningin Julianastraat en Espelerlaan houden we twijfels over een goed verloop. De verkeersveiligheid krijgt alle aandacht. Dat is een goed uitgangspunt. We zullen u daarop kritisch volgen. De praktijk zal moeten leren of de nu geschetste situatie, met name ook de kruising Espelerlaan en Acacialaan – de voorrangssituatie wordt daar omgekeerd – veilig zal zijn.

De CDA-fractie wil de door de wethouder gegeven antwoorden op hoofdlijnen bespreken en vraagt na deze termijn een korte schorsing. In mijn fractie wordt redelijk genuanceerd gedacht over de uitvoering van het plan.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. De VVD-fractie zal zeker geen schorsing vragen. Wij willen de wethouder complimenteren voor de wijze waarop hij de vele kritische vragen van de CDA-fractie heeft gepareerd. Om op hoofdlijnen te blijven, de echte kapitaalvernietiging is dat we een VVP moeten vaststellen om fouten uit het verleden te corrigeren. Het was een ontwikkeling uit de vorige raadsperiode, waarvoor ook wij verantwoordelijk zijn, onder het bewind van een CDA-wethouder. In dat licht zie ik ook de kritische vragen van het CDA.

De heer **Reijenga**: Ik denk niet dat het gaat over een periode van vier jaar, maar over een langere periode. Wat dat betreft kunnen onze fracties naar elkaar kijken en elkaar de hand geven. Het heeft geen zin op deze manier te reageren.

De heer **Roefs**: Dat heb ik ook gezegd en in dat licht zag ik ook de kritische vragen van de CDA-fractie. De wethouder heeft daarop goed gereageerd. Om maar eens een hoofdlijn te noemen: de vraag die opkomt is de vraag of met dit VVP de veiligheid is gegarandeerd. Het is een suggestieve vraag. U heeft daarop een goed antwoord gegeven. De veiligheid is gegarandeerd en goed ingevuld. Het is een gevoelsmatige kwestie. Ik heb veel meer waardering voor de heer Van der Est, omdat ik weet hoe PvdA en GroenLinks in de vorige raadsperiode met dit probleem zijn omgegaan. De heer Van der Est geeft aan op hoofdlijnen met de VVD, alsmede met de aanvulling en de wijze van financiering akkoord te gaan. Dat is een faire manier om hiermee om te gaan.

Ik vraag me in politieke zin af in hoeverre het plan binnen het college wordt gesteund door de CDA-wethouders. Ik heb er enige twijfels over, gezien wat hier vanavond is gebeurd. Ook gezien het woordvoerderschap van de fractievoorzitter van het CDA. Wordt het VVP binnen het college gedragen door de CDA-wethouders? Daarop wil ik een antwoord hebben. Ik trek andere conclusies uit het verhaal. Ik zie beginnende spanningen binnen het college over dit soort majeure onderwerpen.

De heer **Reijenga**: Mijnheer Roefs, we zijn duaal.

De heer **Roefs**: Ik probeer een verklaring te geven voor de manier waarop u vanavond uw vragen heeft gesteld. Mijn conclusie is, dat u een probleem heeft met oplossingen die deze verkeerswethouder heeft voorgesteld.

De heer **Reijenga**: Ik heb kritische vragen gesteld. Zeker in het duale bestel is het een goed democratisch uitgangspunt. U weet niet wat de CDA-fractie doet.

De heer **Roefs**: Nee, inderdaad weet ik het soms niet. Ik heb verder niets in te brengen. Ik complimenteer de wethouder nogmaals met de manier waarop hij het heeft afgehandeld.

De heer **Wagemaker**: Mijnheer de Voorzitter. Helaas moet ik constateren, dat de wethouder weer op detailniveau bezig is geweest. Nu hij het heeft gedaan, wil ik daarvan misbruik maken. Hij heeft ons in zijn keuken laten kijken en heeft gezegd, dat de reconstructie van de T-kruising Espelerlaan/Moerasandijviestraat door het verkeersbureau is beoordeeld. In het midden komt een strook voor het veiliger maken van het oversteken van fietsers. Voor zover er bij onze fractie al enige twijfel was over de vakbekwaamheid en de gang van zaken, is deze weggenomen. De wethouder is bezig om serieus vooral de veiligheid van de zwakkere verkeersdeelnemers te garanderen.

Dit brengt mij ertoe op te merken dat ik het betreurt, dat de CDA-fractie dit afdoet als plak- en knipwerk. Ik begrijp er niets van.

De heer **Reijenga**: Dat ging over een deel van het plan: het Masterplan is voor een deel ingevoerd in het bestaande plan. U moet het binnen de juiste proporties zien. De wethouder heeft hierover een duidelijke uitleg gegeven.

De heer **Wagemaker**: De wethouder heeft gereageerd op de veiligheid en de evaluatie. Ik hoop dat ik te pessimistisch ben als ik zeg, dat het Centrumplan pas over acht jaar vloeiend kan worden aangepast aan het VVP.

Verder ben ik het niet eens met het voorstel van de wethouder om de fietsers Onder de Toren rechtsaf te laten slaan en dan linksaf over de brug verder te laten gaan. De fietsers moeten dan voorsorteren op de middenstrook. Dat is zeer onveilig. Daarvoor moet een betere oplossing komen.

We vinden het fietsbruggetje een interessante optie. De Marknesserbrug hebben we al meer keren onder de aandacht gebracht. Ik herhaal de uitspraak, dat we positief zijn over het VVP.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. We zijn op een aantal punten tevreden gesteld met het antwoord van de wethouder. We willen niet in detail gaan. Drie vragen zijn niet beantwoord. Waarom is de situatie in de Drostlaan niet in de versnelling opgenomen? Naar mijn idee kan het worden meegenomen, zeker als de andere aanpassingen niet veel kosten. Daar zijn twee scholen aanwezig. Veel kinderen moeten daar oversteken. Ik heb begrepen, dat van de zijde van de scholen is ingesproken. Ik heb aandacht gevraagd voor de aanbevelingen van Transport en Logistiek Nederland omtrent vrachtverkeer in het centrum. U kunt er rekening mee houden dat het vrachtverkeer veiliger in de straten in het centrum kan bewegen, laden en lossen. Thans is het op diverse plekken een aanfluiting. Vrachtwagens staan midden op de weg, er wordt achteruit geparkeerd, het andere verkeer wordt geblokkeerd.

Mijn laatste vraag betreft de Marknesserbrug. Wij hebben al jaren op dat aambeeld gehamerd. Wij willen van u weten of deze brug wordt meegenomen. Ook andere fracties hebben aangegeven dat de brug aan vervanging toe is.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. De wethouder is op een aantal punten van ons ingegaan. Van de vrijliggende fietsstrook op de Espelerlaan geeft hij aan, dat bij het aantoonbaar zijn van de drukte die strook wordt aangelegd. Wat ons betreft moet dit naar voren worden gehaald. Je kunt erop wachten, dat die noodzaak vrij snel aanwezig zal zijn. We praten dan wel degelijk over kapitaalvernietiging als we de bestaande strook niet meer kunnen gebruiken en anders moeten inrichten. Het naar voren halen is een zinnige gedachte, die moet worden bekeken. Vooralsnog wacht ik uw reactie op dat punt af.

Onverwacht krijgen we steun van de Politieke Unie met betrekking tot het bruggetje over de stadsgracht. Dat zijn er alvast acht! Ik heb de indruk, dat ik daarvoor niet een meerderheid in de raad kan krijgen. Het gaat niet om het fietsbruggetje, maar met name om het langzame verkeer op de Korte Dreef richting Leeuwenbrug. Ook de CDA-fractie doelt hierop. Het wordt een groot knelpunt als het busstation daar moet worden ontsloten. Wij pleiten ervoor om op het moment dat het busstation klaar is ervoor te zorgen dat de Kampwal/Schokkerwal klaar zijn, zodat het langzame verkeer min of meer die route zal gebruiken.

De heer Voorberg maakte een opmerking over de fietsroute langs de Espelervaart. Wij willen dat van harte ondersteunen. Het is niet zo, dat als de Fietzersbond een certificaat voor de fietsstructuur afgeeft, alle knelpunten zijn opgelost. Het is een goed alternatief, zoals de ChristenUnie/SGP het aan geeft. Ik vraag het college daarnaar nog eens kritisch te kijken, met name naar de ontsluiting vanuit de Erven en de oude wijk Espelervaart, richting het zuiden van Emmeloord. Het kan een belangrijke en doorgaande route zijn, die de moeite van het onderzoeken waard is.

De heer **Van der Est**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb nog een vraag aan de heer Reijenga, die de woorden dualisme een aantal keren heeft gebruikt. Hij spreekt over een schorsing.

De heer **Reijenga**: Het woord schorsing heb ik denk ik niet gebruikt.

De heer **Van der Est**: Ik heb het zo gehoord. Het woord schorsing is ook gebruikt. Bij dualisme heb ik het idee, dat je als fractie best verdeeld kunt stemmen over een voorstel van het college. Ik vraag me af waarom de heer Reijenga wil schorsen.

De heer **Reijenga**: Omdat de CDA-fractie onderling de zaken kort wil bespreken. Dat hoeft niet per se in de raad.

De **voorzitter**: Normaal vragen we ook niet waarom een fractie wil schorsten. Het hoeft ook nu niet. Het zou leuk zijn om het te weten; dat is wat anders. We vragen het niet.

De heer **Reijenga**: De mogelijkheid van schorsen is in het reglement van orde opgenomen. Ook zeker bij een duale raad kan het.

De **voorzitter**: We zijn nu aan het einde van de tweede termijn. Ik wil wethouder Ritsema vragen kort en bondig op de vragen te antwoorden en zich niet te laten verleiden in details te duiken. De raad heeft een aantal wensen ingediend, bruggetjes, fietspaden. Heel interessant. Als u wilt, dat we daarmee iets doen en de wethouder neemt deze voorstellen niet over, dan moet u met een initiatiefvoorstel komen.

Veel zaken, die in de commissie aan de orde zijn gesteld, zijn ook nu weer genoemd. In het kader van de besluitvorming hecht ik eraan, dat we weten wat we hebben besloten. Als u geen initiatiefvoorstellen indient, dan constateer ik dat u instemt met het voorstel.

De heer **Reijenga**: Is het niet verstandig nu met een voorstel te komen, als het mogelijk is. De wethouder kan er dan nog op reageren.

De **voorzitter**: De wethouder zal antwoorden op de gestelde vragen. Het is dan aan u om te kijken of u de antwoorden voldoende vindt. Dan kunt u met voorstellen komen.

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. Als ik goed heb geluisterd, heeft de CDA-fractie geen nieuwe vragen gesteld. Uiteraard ben ik benieuwd naar het resultaat van de schorsing.

De heer Roefs heeft gevraagd of dit een unaniem collegevoorstel is. Ik wijs de heer Roefs erop, dat niet is vermeld dat een of meer wethouders een minderheidsstandpunt inneemt. Het is een unaniem collegevoorstel.

De heer **Roefs**: Dat begrijp ik. De aard van de vraagstelling en de manier waarop daarmee wordt omgegaan maakt me nieuwsgierig hoe het binnen het college is gegaan. Het gaat niet over het koninklijk huis, dus het is niet zo belangrijk.

De heer **Reijenga**: De heer Roefs doelt op de commissie Stiekem. Die zouden we eerst wel maken, maar we hadden geen mandaat van de raad.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik stel voor te volstaan met het antwoord dat ik zojuist heb gegeven. De heer Wagemaker noemt het rechtsaf gaan van de fietsers Onder de Toren. Het is de bedoeling, dat zodra de route aan de zuidkant van de gracht gereed is, de fietsers van de Lange en Korte Dreef worden gehaald. De Korte Dreef loopt door tot aan de verkeerslichten bij het gemeentehuis. Het betekent dat op dat gedeelte geen fietsers meer zitten. Zij moeten eerder rechtsaf, via een van de tussenliggende straten om bij het kruispunt te komen.

Waarom wordt de situatie Drostlaan niet versneld? Dit wordt in de fasering van het verkeersplan meegenomen. Het is in de raadscommissie niet zo nadrukkelijk meegegeven. Het betekent ook dat in het kader van de voorfinanciering daarmee geen rekening is gehouden. Ik wil de heer Voorberg toezeggen, dat we in het kader van de reguliere onderhoudsplannen kijken in hoeverre we knelpunten eerder kunnen aanpakken.

De heer **Voorberg**: Als u de hoofden van de scholen belt, dan krijgt u een duidelijke reactie. Wellicht had ik het in de commissie moeten inbrengen, maar bij het bestuderen van de stukken kwam dit duidelijk naar voren als punt dat aandacht verdient. Veel schoolkinderen moeten iedere dag die weg over. Ik stel het op prijs als u dit alsnog wilt bekijken.

Wethouder de heer **Ritsema**: De Drostlaan maakt niet voor niets onderdeel uit van het VVP.

De heer **Voorberg**: Dat is zo. Volgens de fasering in het VVP kan deze laan na 2010 aan de orde komen. Dat ligt ver weg, terwijl het eenvoudige ingrepen zijn.

Wethouder de heer **Ritsema**: Realisering in 2010 is het andere uiterste.

De suggestie van de heer Voorberg om te kijken naar de aanbevelingen van Transport en Logistiek Nederland nemen we mee. De Marknesserbrug: wij komen eerdaags met een nota bruggen. Ik weet niet of de Marknesserbrug daarin is opgenomen. Ik ben het met u eens, dat we op termijn tot vervanging van de brug moeten komen. Ik weet niet in hoeverre dit parallel loopt met grootonderhoud. We kunnen daarop in de commissie terugkomen. Ik ben het met u eens, dat we op termijn met die brug aan de gang moeten.

De heer Vermeulen pleit ervoor het vrijliggend fietspad in de Espelerlaan sneller te realiseren. Ik heb u gezegd, dat het college van mening is, op grond van de berekeningen en de modellen die we hebben, dat we de in het VVP opgenomen fasering kunnen aanhouden. De vraag is of het een apart fietspad moet worden of dat gebruik kan worden gemaakt van de al aanwezige parallelstraat. Dat is uitvoering waarop we te zijner tijd terugkomen.

De fietsbrug over de gracht is genoemd. Ik heb naar een alternatieve route verwezen, waarbij de fietsers nauwelijks hoeven om te rijden. We creëren daarmee ook geen extra oversteek op de Korte Dreef.

Over de fietsroute langs de Espelervaart verschillen we op dit moment van mening met de heer Voorberg.

De heer **Reijenga**: Ik wil in de raad aftasten wat de mening over de 30 km/uur in de Koningin Julianastraat is. Misschien is dit een steun in de rug van de wethouder.

De heer **Wagemaker**: Het is jammer als het wiel opnieuw wordt uitgevonden. Op pagina 3 is vermeld "(centrumring maximum snelheid 30 km)". Wij aanvaarden dit plan. Wat is dan het probleem van het CDA?

De heer **Reijenga**: Ik weet niet uit welk stuk u citeert: is dat het uitgebreide stuk of het oorspronkelijke stuk?

Wij willen een korte schorsing.

De **voorzitter**: Ik schors de vergadering.

Schorsing.

De **voorzitter**: Ik heropen de vergadering. Het woord is aan de heer Reijenga.

De heer **Reijenga**: Mijnheer de Voorzitter. Dit wordt een soort stemverklaring. De CDA-fractie heeft in de schorsing de zaken nog eens op een rij gezet. De fractie is niet unaniem. Een deel van de fractie is van mening, dat de wethouder een goed betoog heeft gehouden en de vragen van de CDA-fractie voldoende heeft beantwoord. Een ander deel van de fractie is van mening dat met name op het punt veiligheid onvoldoende waarborgen zijn gegeven. Ook het aspect van de kapitaalvernietiging is voor een deel van de fractie de reden om niet met het voorstel in te stemmen.

Drie leden van de fractie stemmen niet met het voorstel in, te weten de heer Schipper, mevrouw Droog en de heer Van der Velden. De andere fractieleden zijn voor het voorstel.

De heer **Haagsma**: Mag ik daarover een vraag stellen?

De **voorzitter**: Even niet. Ik wil weten hoe breed of hoe smal het aantal onderwerpen is waarover we moeten praten. Zijn er nog fracties, die gelet op de beantwoording van wethouder Ritsema een amendement of aanvullend voorstel willen indienen?

Ik constateer dat dit niet het geval is.

De heer **Haagsma**: Mag ik hieruit de conclusie trekken dat de drie leden van de CDA-fractie veiligheid en kapitaalvernietiging op een betere manier vormgegeven zien in het huidige plan en het voortzetten van de huidige situatie?

De heer **Reijenga**: Ik denk niet dat het verstandig is weer in discussie te gaan. Wel wil ik een aanvulling doen. Uit mijn betoog over het VVP als zodanig blijkt, dat de hele CDA-fractie de grote lijnen ondersteunt. Echter, met de uitbreiding en de uitwerking van dat onderdeel, zoals het nu wordt vormgegeven, kunnen drie leden niet instemmen.

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel, met dien verstande dat de leden Schipper, Droog en Van der Velden worden geacht tegen het voorstel te hebben gestemd.

IX. Sluiting

De **voorzitter**: Ik sluit de vergadering (23.30 uur)

Aldus vastgesteld in de vergadering van 18 december 2003

De griffier,

de voorzitter,